

Halulehti

Halulehti

1/2020

31. vuosikerta
Painosmäärä 200 kpl

Yhteystiedot

Osoite
HALIKON LUKIO
Kuruntie 30
24800 Halikko

Rehtori
ARI LEINO
044 7786 001

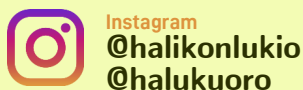
Vararehtori
MARIKA TAURIAINEN
044 7786 004 (opehuone)

Opinto-ohjaaja
TEIJA ROSENQVIST
044 7786 006

Kurssisihteeri
SOILE VERHOLA
044 7784 031

Kouluterveydenhoitaja
KRISTIINA LAUKKANEN
044 7723 171

Halu somessa

Kotisivut
peda.net/salo/koulut/halikon-lukio

Lukion sivuilta löydät tärkeää opiskeluinfoa sekä kuvagallerian kevään tapahtumista.

Kuvagallerian kuvaajat

TOMI PIRINEN
EMIL RANTANEN
SANTERI ILTANEN

Kannen piirros

IDA KINNUNEN

1989-2020

Tässä lehdessä

Pääkirjoitus.....	3
Rehtorilta.....	4
Kirjoittajavieraalta.....	4
Halun kevät.....	6
Hallitus ja tutorit.....	10
Tiia kemiakisassa.....	11
Penkkarit.....	12
Abi- ja opediplomit.....	14
Työelämäpäivä.....	15
Tanssii vanhojen kanssa.....	16
Kolme vuotta numeroina.....	18
Koronakirjeitä.....	20
Ruokakysely.....	26
Vaihtari kotiin?.....	28
Think Green.....	30
Aurora ja Yunus.....	31
Hei, hei Halu.....	32
Adan kotiinpaluu.....	34
Lukuvuosi 2019-2020.....	35
Lukuvuosi 2020-2021.....	36
Kesätesti.....	37
Sattuvasti sanottua.....	38

Penkkarit

s. 12

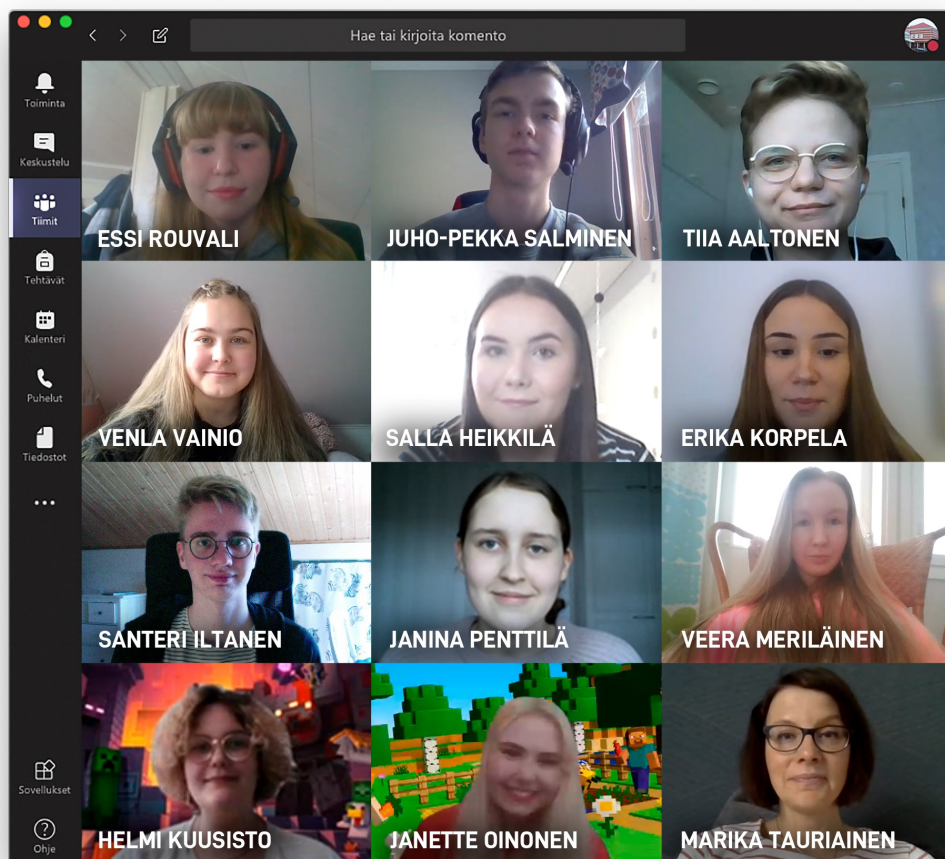
Koronakirjeitä

s. 20

Toimitus

Tänä keväänä Halulehden toimituskin on pääosin ahertanut etäyhteyksien äärellä.

Kun kaikki muuttuu

PÄÄKIRJOITUS

Ei varmaankaan ole kovin-kaan montaa ihmistä, joka voisi rehellisesti todeta pitävänsä muutoksista. Totta kai välillä on kiva tehdä jotain eri tavalla ihan vain vaihtelun vuoksi, mutta useimmiten muutokset vain ahdistavat. Kun on tehnyt hienot suunnitelmat pitkälle tulevaisuuteen ja yhtäkkiä jokin muuttuu ja suunnitelmat on heitettävä roskakoriin, tekisi mieli vain käpertyä nurkkaan itkemään ja luovuttaa. Toistuvat muutokset aiheuttavat epävarmuutta, ja epävarmuus on kamalaa. Me abiturientit olemmekin kohdanneet muutoksia muutoksien perään, ja etenkin tämän kevään koronatilanne on horjuttanut arjen rutiineja. Jotenkin kaikesta on kuitenkin selvitty, suunnitelmia on rustailtu uusiksi, työpisteitä on rakenneltu varastoihin ja uuteen normaalin on totuttu.

”*Toistuvat muutokset aiheuttavat epävarmuutta, ja epävarmuus on kamalaa*

Yksi ensimmäisistä muutoksista, joita ikäluokkamme joutui kohtaamaan, oli vuonna 2017 ilmoitettu korkeakoulujen opiskelijavalintauudistus. Muutos valintaperusteisiin oli äkillinen ja tapahtui ihanasti kesken lukion, kun kurssivalintoja ja yo-kirjoitussuunnitelmia oli jo tehty. Yhtäkkiä todistuksella valittiin opiskelijoista vähintään puolet ja esimerkiksi oikeustieteelliseen pääsikin helpoiten pärjäämällä matematiikassa. Todistusvalinnan osuuden kasvun myötä on yhä tärkeämpää tietää ajoissa, mihin hakee lukion jälkeen. (Huom.! Me abit tosiaan saimme tietää itse uudistuksesta vasta kakkosvuonna.) Noh, me abit teimme uusia suunnitelmia ja heristimme nyrkkejämme opetusministeriölle ja lopulta hyväksyimme uuden normaalin. Sitten iski korona ja toi omat muutokset mukanaan todistusvalintaan.

Vielä maaliskuun alussa korona tuntui vielä kovin etäiseltä riesalta, mutta vain muutamassa päivässä koko asetelma kääntyi pääläelleen. Meille abiturienteille kova paikka oli, kun ylioppilaskirjoitusten kahden viimeisen tutkintoviikon kokeet päätettiin ahtaa yhteen viikkoon aikaistamalla reaaliaineiden koepäiviä. Kokelaiden palautumiseen varatut välipäivät tiputettiin kylmästi pois. Joillekin tämä tarkoitti neljää peräkkäistä koetta. Yo-kokeiden kirjoituspäivät lyödään yleensä loppuun puoli-toista vuotta etukäteen, joten niiden muuttaminen parin päivän varoitusajalla tuntui aluksi sekä täydeltä mahdottomuudelta että valtavalta ylireagoinnilta. Ilmoituspäivänä monen tekikin mieli luovuttaa täysin. Siinä hetkessä tuntui kuin kolmen vuoden työ olisi heitetty täysin hukkaan, kun mahdollisuus oman osaamisen näyttämiseen ei ollut enää kaikista optimaalisin. Kaikki kuitenkin selvisivät. Aikataulumuutos tuntui suurelta, mutta monet voivat varmasti jälki- viisaana sanoa, että lopulta se vaikutti vähemmän kuin aluksi ajatteli.

Vaikka yo-kokeiden aikatauluja päädyttiinkin säätämään, vielä koko maaliskuun kaikista virallisista lähteistä toistettiin viestiä, että korkeakoulujen valintakokeisiin ei tulisi mitään muutoksia. Ei mennyt kuitenkaan kauaa, kunnes kaikki oli taas pistetty uusiksi. Huhtikuun alussa kerrottiin, että valintakokeet järjestettäisiin etänä. Muutos herätti tietysti heti vastalauseita: Miten vilppi estettäisiin? Kuinka paljon kokeiden sisältö muuttuisi? Miten tekniikka toimisi? Huolia ei lievittänyt se, että vaikka muutosaikeista tiedotettiin ennen pääsiäistä, koko huhtikuu elettiin täydessä pimennossa yksityiskohtien suhteen. Valintakokeiden järjestelyt olivat pääosin tiedossa vasta vapun jälkeen – alle kuukausi ennen kokeita. Samalla todistusvalintakiintiötä nostettiin entisestään, joillain aloilla jopa 80 prosenttiin. Lukion ykkösellä harva olisi uskonut, kuinka tärkeäksi yo-todistus lopulta muuttui.

Korona ei kuitenkaan aiheuttanut muutoksia vain opiskeluun ja siihen liittyviin asioihin, vaan kaikkiin arjen osa-alueisiin. Hyvin lyhyessä ajassa siirryttiin täysin normaalista arjesta kotona pysyttelyyn ja yleiseen epävarmuuteen. Välillä tuntui, että uusia rajoituksia ja ohjeita tippui joka päivä ja koronan uhka oli koko ajan mielessä. Useat yritykset ovat vaikeuksissa ja monen nuoren kesätyöt ovat vieläkin epävarmat. Tämä arjen nopea romuttuminen on aiheuttanut ymmärrettävästi monelle paljon stressiä. Tukea ja lohdusta saa kuitenkin siitä, että olemme kaikki samassa veneessä ja tilanne on kaikille uusi. Loppujen lopuksi monet ovat sopeutuneet alkushokin jälkeen korona-arkeen yllättävänkin hyvin.

”*Siinä hetkessä tuntui kuin kolmen vuoden työ olisi heitetty täysin hukkaan*

Meille abeille muutoksista ehkä suurin periaatteellisessa mielessä oli kuitenkin epävarmuus ylioppilajuhlien kohtalosta. Yhdessä vaiheessa kevättä oli nimittäin todellinen pelko siitä, että valkolakit pistettäisiin päähän vain videopuheluviritysten kautta. Olisihan se ollut hyvin tätä kevättä kuvaavaa, mutta kaiken venymisen ja epävarmuuden jälkeen hieman masentava loppuratkaisu. Onneksi ainakin nyt näyttää siltä, että saamme yhteisen juhlan elokuussa. Toiveikkaina jääme odottamaan ja jännittämme, tuleeko tähänkin muutos.

**TIIA AALTONEN
SANTERI ILTANEN**

Kirjoittajat ovat puurtaneet innokkaasti Halulehden parissa kolme vuotta aina ykkösen alusta lähtien ja toivovat, että lehti jatkaa voimissaan vielä pitkään.

Tämä kevät ei unohdu

REHTORILTA

Tammikuusta lähtien Suomessa oli kuultu ja luettu uutisia Kiinassa leviävästä uudentyypisistä viruksesta. Kiinakeskeisyys murtui tammikuun lopulla, kun virus rantautui Eurooppaan.

Suomessa tapahtumat alkoivat vyöryä maaliskuun alussa – samalla viikolla, kun kevään ylioppilastutkinto alkoi. Abiturentit olivat suorittaneet molemmat äidinkielen kokeet ja valmistautuivat seuraavan viikon matematiikan sekä kielten kokeisiin.

Ensimmäinen dramaattinen uutinen tuli perjantaina 13. maaliskuuta: ylioppilastutkinnon molempia reaalikokeita aikaistetaan viikolla! Ylioppilastutkinnon toisella viikolla oli siis viisi koetta viitenä peräkkäisenä päivänä. Monella kokelaalla kahden kokeen viikko muuttui kolmen tai neljä kokeen viikoksi.

Korona testasi abiturienteja: he osoittivat esimerkistä asennetta. Abiturentit eivät antaneet valtaa mielipahalle, vaan kokosivat alkusokin jälkeen itsensä, totesivat tapahtuneen, katsoivat eteenpäin, muuttivat lukuohjelmaansa, tyhjensivät kalenterinsa muista menoista ja yrittivät nähdä myös positiivisia asioita – luku-urakka on nopeammin ohi ja kaikilla on sama tilanne.

Toinen suuri uutinen tuli maaliskuun 16. päivä, jolloin valtioneuvosto ilmoitti valmiuslain käyttöön otosta ja siihen liittyvästä koulujen sulkemisesta. Myös Halikon lukio siirtyi etäopetukseen, jota kesti lukuvuoden loppuun asti. Taas mieleen jäi opiskelijoiden ja myös huoltajien asiallinen ja maltillinen suhtautuminen tilanteeseen. Opiskelijat ansaitsevat asenteestaan suuren kiitoksen.

Näiden nopeita tapahtumia täynnä olleiden päivien ja etäopetuksen aikana Halikon lukion henkilökunta toimi esimerkillisesti. Kun tapahtunutta ei voinut muuttaa, fokus siirtyi seuraaviin viikkoihin: miten tämä hoidetaan? Uuden opiskelu, etäopetuksen suunnittelu ja toteutus alkoi välittömästi.

Helsingin Sanomat päätti pääkirjoituksen 13. maaliskuuta seuraavasti: ”Luvassa on monelle vaikeita aikoja, mutta useimmille kuitenkin vain rajallisia murheita ja mielipahaa. Vahvempien on nyt otettava erityisesti huomioon heikommat.”

Juuri tämän takia eduskunta, hallitus, Salon kaupunki ja Halikon lukio ryhtyivät näihin poikkeuksellisiin toimiin. Kriisit ja yllättävät tapahtumat testaavat yksilön ja yhteisön. Halikon lukion opiskelijat ja henkilökunta hoitivat osansa kiitettävästi näissä yhteisissä talkoissa.

Koronavirus ja sen aiheuttamat erityisjärjestelyt koko valtakunnassa ja Halikon lukiossa ovat sukupolvikokemus. Opiskelijat ja henkilökunta tulevat muistamaan kevätlukukauden 2020 vielä vuosikymmeniä.

Hyvät halulaiset, erikoisen kevään jälkeen on aika rentoutua. Toivottan teille kaikille aurinkoista, iloista ja elämäntäyteistä kesää!

ARI LEINO
rehtori

”On iha

KIRJOITAJAVIERAALTA

Kun minua kysyttiin Halulehden kirjoittajavieraaksi, ajattelin, etten minä nyt vielä voi. Artikkelit kirjoitetaan vasta, kun on jätetty taakse ammatinvalinta-ahdistus, löydetty elämän tarkoitus ja päästy opiskelemaan jotain järkevää. Tulen sitten muutama vuoden päästä, kun en ole enää hukassa. Tulen, kun olen saanut sen suuren oivalluksen. Mutta sitten meinasin, että paskat, joka lehdestä voi lukea ”vaikeuksien kautta voittoon” -tarinan. Olkoon tämä poikkeus sääntöön.

Valmistuin Halikon lukiosta viime keväänä. Kuten moni muukin, hain korkeakoulujen yhteishaussa kahteen kohteeseen vain, jottei Kela rohuuasi tukiani. Kävin pääsykokeissa havaijipaita päällä ja aurinkolasit nenällä piirtämässä kukkia ja hymynaaman. Sen lisäksi hain tamperelaiseen kansanopistoon opiskelemaan luovaa kirjoittamista. Halusin päästä kokeilemaan sitä ennen kuin lähtisin ”oikeasti” opiskelemaan jotakin. Otin siis vuoden aikalaisän ja lähdin leikkimään taidehörhää.

Olin kuullut vain yhdestä maineikkaasta kansanopistosta, joka pullautti maailmaan kuuluisia kirjailijoita minkä kerkesi. Oriveden opisto oli nimenomaan taiteisiin erikoistunut opinahjo, jonka henkeä on kehuttu puskaradiossa kautta aikain. Yllätys yllätys paikka kuitenkin suljettiin ja opisto siirtyi henkiseen päivineen Tampereelle sen ostaneen maatalousoppilaitos Ahlmanin tiluksille.

”Jos tuntuu, ettet saa mistään kiinni, hyväksy tilanne ja ota siitä ilo irti

Kansanopistovuoteeni kuului paljon kaikkea mahtavaa ja mukavaa: oma lavarunoilta, teatterivierailuja, kirjailijoita opettajina, vertaistukea ja retkiä. Opistovuosi on ollut ihana, mutta ei välttämättä kuitenkaan aina aivan hintalappunsa arvoinen. Olen esimerkiksi maksanut satasten materiaalimaksun käytännössä vain, jotta saan tulostaa. Muutto ja koko opettajakunnan vaihtuminen näkyi haparoina alkuaskelina. Kaikki tehtiin ensimmäistä kertaa, ja osa opetustiloista oli remontissa joulun asti. Jo ennen koronaakin mietin, että onhan tämä mukavaa, muttei sitä, mitä odotin unelmieni Oriveden opistolta. Näin jälkikäteen olen huomannut, että kirjoittamista voi opiskella muuallakin, ja minun olisi kannattanut vertailla vaihtoehtoja.

Myös uusi, yliopistoakin vapaampi systemi osoittautui vaikeammaksi kuin luulin. Kansanopisto-opiskelu oli lukiosuorittajalle järkytys. Kurssirakenteet ovat suurin piirtein olmassa, mutta kurseista ei saada arvosanoja.

n okei olla hukassa ”

Ahlmanin kirjoittajalinja 2019-2020

Info

kansanopisto: yksityinen, elikkä maksullinen, oppilaitos. Kansanopistot järjestävät monenlaisia vuoden tai parin kokonaisvaltaisia koulutuksia sekä eripituisia verkko- ja kesäkursseja. Toisin kuin **kansalaisopistoissa**, jotka järjestävät iltaopetusta pari kertaa viikkoon alle satasen hinnan talapulla, kansanopistossa opiskellaan täyspäiväisesti. Hintaa vuoden mittaiselle koulutukselle tulee pari tonnia.

Huomioitavaa, kun haet kansanopistoon: Mitä luultavimmin opistosi eivät ole tutkintoon johtavia, vaikka todistuksen saisitkin. Tästä syytä et ole oikeutettu opiskelija-asuntoihin etkä voi saada opiskelijakorttia. Kansanopisto-opiskelu oikeuttaa onneksi Kelan opintotukeen sekä opintolainaan. Koska kansanopistot ovat vähintäänkin sisäoppilaitoksen tapaisia, on opistolla myös yleensä oma asuntola.

Töitä ei myöskään arvostella, niistä saa kyllä palautteen, mutta kansanopiston ideologiaan ei kuulu ihmisten paremmuusjärjestykseen laittaminen. Loppu-todistuksessa ei näy, oletko tehnyt kaikki tehtäväsi ahkerasti työskennellen vai lintsannut useammin kuin istunut tunnilla.

Vuoden ensimmäinen oppi kopahti päähän kovaa. Miksi tehdä, kun palauttamatta jättämisellä ei ole mitään seurauksia? Huomasin, kuinka arvosa-naorientoitunut ja huono itseni johtamisessa olin ilman ulkopuolisen asettamaa päämäärää ja pakkoa.

Joulun jälkeen vaivuin harmistukseen ja aloin stressata tulevaa. Kevään haut olivat jälleen käsillä, enkä vielä-kään tiennynt, millä alalla haluaisin tehdä töitä. Olin kuvitellut saavuttavani jotain hienoa ja valaistuvani, kunhan pääsisin opiskelemaan kirjoittamista. Nyt en enää ollut ollenkaan varma, halusinko elää kirjoittamalla.

Vuoden toisen opin sain opettajaltani, kun kerroin, kuinka olen kadottanut motivaationi enkä oikein tiedä, saanko linjasta tarpeeksi irti. Hän lohdutti, että joskus elämä vaatii aikaa hukassa olemiseen. Jos tuntuu, ettet saa mistään

kiinni, hyväksy tilanne ja ota siitä ilo irti. Käytä koulun ilmaista kuntosalia ja mussuta halpoja munkkeja. Tutki käsäriä vääntäviä luokkatovereitasi ja anna itsesi olla juuri niin ekyksissä oleva ahdistunut pallero kuin olet. Mutta älä pysähdy, vaan jatka eteenpäin tehden niitä ihan tavallisiakin asioita, jotka sinut sillä hetkellä tekevät iloiseksi.

” Elämä vaatii aikaa hukassa olemiseen

Vuoteni kansanopistossa ei ole ollut ajanhukkaa tai turha. Kirjailijaa minus-ta ei vuodessa tullut, mutta itsensä etsimistä tuli tehtyä senkin edestä. Kukaan meistä ei selviä kaksikymppisyydestä ilman haparointia ja harha-askelia. Joskus on oltava pihalla ja ahdistunut. Se ei ole kivaa, mutta se on ihan okei. Sekin, ettet tiedä, mitä helevettä tehdä elämälläsi, on ihan okei. Silloin on keskityttävä perusasioihin eli itse elämiseen. Päätä vaikka ensi alkuun, mitä syöt huomenna aamiaiseksi.

ELINA TÖTTERSTRÖM
Halun ylioppilas
vuodelta 2019

TAMMI
15

Sykäys mun työhön

Kävimme ammattiopistolla kuuntelemassa puheenvuoroja opiskelusta ja työskentelystä ulkomailla.

TAMMI
18

Väittelykisa

Nuorten filosofiatapahtumassa järjestetyssä Sokrates-väittelykisassa Halua edustamassa olivat Emma Seitz, Nikolas Luojus, Joni Leino ja Elias Lehtinen. Tänä vuonna väittelyiden teemana oli aika.

JATKUU SEURAAVALLA AUKEAMALLA →

HELMİ
7

Vanhojen tanssit

Ei ihan

Keskiver

Parissa viikossa tavallista kenties erikoisimmaksi
Tässä valittuja paloja
ja sellaisista tapahtumista,

KOONNUT
SANTERI ILTANEN

HELMİ
7

Ykkösten työelämäpäivä

 Lisää kuvia vanhojen tansseista löydät koulun kotisivuilta

Vanhojen valmistautuessa tanssinäytökseen ykköset pääsivät näyttämään kykynsä työhaussa. Työelämäpäivässä oli tänä vuonna 14 haastattelijaa.

TAMMI
20

Mitä kuuluu? -kahvit

Mitä kuuluu? -kampanja tarjosi kahvia, mehua ja keksejä tammikuussa arkisen aherruksen piristykseksi.

TAMMI
23

Opiskelijakunnan kokous

Opiskelijakunnan yleiskokouksessa uusi hallitus aloitti virallisesti toimintansa ja vanhalle myönnettiin vastuuvapaus.

tokevät

tavallisempi kevät muuttui kevääksi lukiomme historiassa. alkuvuoden tunnelmista joita ei koronan takia järjestetty.

KUVAT
KOULUN KUVAGALLERIA

HELMI
6

Penkkarit

Lisää kuvia penkkareista löydät koulun kotisivuilta

HELMI
27

Våffeldagen

Svenska kulturkurs organiserade våffeldagen när studerande kunde köpa våfflor på svenska. Kursen tackar för att ni alla pratade svenska och stämningen var häftig.

MAALIS
4

Jääkiekkoa Turussa

LI2- ja LI5-ryhmät vaihtoivat hetkeksi penkkiurheiluun ja suuntasivat Turkuun katsomaan jääkiekko-ottelua TPS-Ilves.

TOUKO
17
~~Erasmus+ -tapaaminen Sloveniassa~~
Peruttu

Toukokuussa Think Green -projektin aktiivien piti suunnata kohti Sloveniaa, mutta korona teki tepposet tällekin reissulle. (Onneksi projekti jatkuu vielä!)

TOUKO
29

Lukuvuoden viimeinen päivä

A	Abitti	Kokeen YH0 4.1 Lakitieto kevät 20 palautus - Återlämning a...	31.5.20	Saapuneet
A	Abitti	Kokeen MAA 8.2 - Juuri- ja logaritmifunktiot 22.5.20 palaut...	29.5.20	Saapuneet
A	Abitti	Kokeen FY6 27.5.20 palautus - Återlämning av provet FY6 2...	29.5.20	Saapuneet

Lukukauden viimeinen arkikoulupäivä kutistui koepalautuksiin. Toivottavasti taas ensi vuonna on luvassa myös muisteloita lukuvuosivideon parissa ja kevätkirkon tunnelmaa!

TOUKO
11
~~Musiikkiryhmien konsertti~~
Peruttu

Väliin jäi myös Halun ja Armfeltin yhteinen valinnaisten musaryhmien konsertti, jossa olisimme päässeet nauttimaan 2010-luvun suosikkikappaleista.

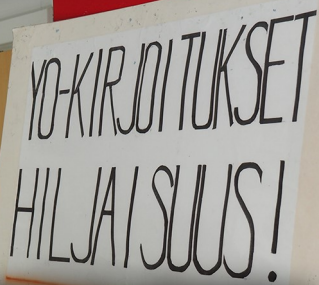
TOUKO
5
~~Neos-tapaaminen Kölnissä~~
Peruttu

Halu-edustuksen piti suunnata toukokuun alussa Kölniin NEOS-verkoston (Network of Europe Oriented Schools) workshopiin, jossa oli tarkoitus käsitellä muovijätteen vähentämistä.

MAALIS

10

Kevään yo-tutkinto

YO-KIRJOITUKSET
HILJAISUUS!

Kevään yo-kokeet suoritettiin poikkeuksellisen tiiviissä kahden viikon aikataulussa, kun ylioppilastutkintolautakunta ja opetusministeriö aikaistivat reaaliaineiden koepäiviä kesken tutkinnon koronaviruksen takia.

MAALIS

16

Etäopetus alkoi

Parin päivän varoitusajalla lukio-opetus teki onnistuneen digiloikan lähiopetuksesta etäopetukseksi. Poikkeuksellisen toimintatavan piti aluksi kestää vain huhtikuun puoleenväliin saakka, mutta lopulta kouluun ei enää palattu koko keväänä.

TOUKO

30

Etäjuhla

Lukuvuosi päättyi poikkeukselliseen etäjuhlaan, jossa kuulumme musiikkiesityksiä ja rehtorin puheen. Samassa yhteydessä abit julistettiin etänä ylioppilaisiksi. Perinteisempien juhlallisuuksien vuoro on vasta elokuussa. Halulehden toimitus toivottaa lukijoilleen oikein hyvää kesää!

HUHTI

24

~~Kääntäjävierailu~~

peruttu

Tolkien-kääntäjänäkin tunnetun Kersti Juvan piti tulla luennoimaan halulaisille. Ehkä ensi lukuvuonna...

HUHTI

30

~~Hyvinvointipäivä~~

Peruttu

Korona pyyhkäisi kalenterista perinteisesti joka toinen vuosi järjestetyn hyvinvointipäivän, jolloin opiskelijat ovat kierrelleet erilaisilla toimintarasteilla. Myös hallituksen järjestämä vappuaaton pesisturnaus jäi vain haaveeksi.

Hallituksen ja tutoreitten poikkeuskevät

Korona mullisti myös opiskelijakunnan hallituksen ja tutoreitten kevään suunnitelmat. Sekä hallituksen että tutoreiden näkyvintä toimintaa on erilaisten tapahtumien ja tempausten järjestäminen arjen piristykseksi. Valitettavasti emme ole päässeet nauttimaan näistä yhteisistä hetkistä, mutta eivät hallitus ja tutorit ole levänneet laakereillaan etäopiskelun aikana.

Hallitus

Tänä keväänä tapahtumat ovat koronan takia jääneet vähemmälle, mutta hallituksen työ ei suinkaan ole vähentynyt. Hallitus on joka viikko kokoontunut keskustelemaan ja suunnittelemaan Microsoft Teamsiin mm. tulevan lukukauden tapahtumia, hallituksen kannanottoja ja heijastinkasseja.

Tammikuussa pidettiin opiskelijakunnan yleiskokous, jossa käsiteltiin mm. hallituksen toimintasuunnitelmaa. Etäopetusjakson puolivälin paikkeilla hallitus järjesti opiskelijoille hyvinvointikyselyn, jonka tulokset vietiin eteenpäin opettajille. Suunnittelun pesisturnauksen tilalle hallitus järjesti etäopetusaiheisen kuvakisan, jonka voittajaksi valittiin koulukoiramme Myy.

Hyvinvointikyselyn kommentteja etäopiskelusta

- Etäopetus on tarjonnut vapautta suunnitella osittain itsenäisesti oma opiskelu ja työtahti.
- Se tuottaa enemmän stressiä ja töitä kuin normaali opiskelu. Myös tuntiaktiivisuus on vaikeampaa, koska tekniikka ja yhteydet on mitä on.
- Mieluummin olisin koulussa.
- Tekninen sählääminen häiritsee, en tykkää opiskella tietokoneella. Lisäksi jatkuva ruutu-aika väsyttää silmiä.
- Teams on kätevä ja selkeä sekä toimii hyvin.
- Tehtävien tekemiseen menee liikaa aikaa.
- Ainoa hyvä puoli on, ettei sängystä tarvitse nousta.
- Saisi olla vähemmän Teams-kokouksia.
- Aikaa säästyy, saa nukkua aamulla pidempään. Joissakin aineissa oppiminen on jopa ollut tehokkaampaa, kun pitää itse opiskella uusi aihe.
- Työ- ja vapaa-aika menevät sekaisin. Sosiaalinen elämä menee sekaisin.
- Lähiopetus tuo elämään jonkinlaisen rytmin, joka nyt puuttuu.
- Tuntuu, että tuki on lähiopetuksessa lähempänä eikä avun pyytäminen tunnu niin vaikealta.
- Etäopetusta pitäisi liittää normaaliajan opetukseenkin.

Hallituksen hyvinvointikysely järjestettiin to 23.4., 78 vastaajaa, lisää tuloksia sivulla 25

Tutorit

14.1. tutorit kertoivat Halikon lukiosta ja lukio-opiskelusta ysiens vanhemmille Armfeltin yläkoululla

16.1. tutorit esittelivät Moision koulussa Halikon lukiota ja lukio-opiskelua

7.2. vanhojen päivän kahvitustilaisuudessa Kimarassa tutoreita apuna

14.2. ystävänäpäivätempaus: halulaiset saivat ilahduttaa ystäviään pienillä tervehdyksillä, ja tutorit jakoivat nämä tervehdykset opiskelijoille sekä tarjoilivat abien lahjoittamia penkkaripäivän karkkeja

3.3. alkoi tasa-arvopäivän suunnittelu, jota oli tarkoitus viettää 19.3., Minna Canthin ja tasa-arvon päivänä

11.5. hallituksen ja tutoreiden yhteinen kokous: elokuun ykkösten päivän suunnittelua

Tutoreitten stipendeistä sovittiin viestittelemällä.

Kunniamaininta Emilille ja Antille:

13.1. 4H-yrittäjät Antti Susi ja Emil Rantanen olivat mentoroimassa Pajulan koulun pikkuyrittäjiä, joilla alkoi valinnaisena yrittäisyys.

Menestystä ja kokemusta kemiakisasta

Halun abi **Tia Aaltonen** osallistui viime syksynä patisteltuna valtakunnalliseen kemiakilpailuun. Matka jatkui alkukarsinnoista valmennusleirille ja loppukilpailuun. Kokemuksen tärkeimpiä oppeja ja mainio neuvo muillekin on se, että kannattaa tarttua tarjottuihin tilaisuuksiin ja esimerkiksi osallistua lukiossa järjestettäviin kisoihin.

MAOL ry. järjestää joka vuosi **Neljän tieteen kisat**, joissa opiskelijat voivat kilpailla osaamisessaan kemiassa, fysiikassa, matematiikassa ja tietotekniikassa. **Jouko Tanninen** kehotti minua (*lue: pakotti minut*) osallistumaan kemiakilpailuun, ja olinkin

harmillisesti koulumme ainut avoimeen, myös abeille tarkoitettuun, sarjaan osallistunut.

Alkusarjan tehtävät tehtiin koululla Abitti-järjestelmässä. Tehtäviä oli paljon ja ne olivat haastavia, eli ajan loppuminen kesken oli käytännössä taattu. Olinkin varma, etten saanut tarpeeksi hyvää tulosta päästäkseni edes viidenkymmenen parhaan joukkoon. (Tanninen taisi olla jokseenkin samaa mieltä.)

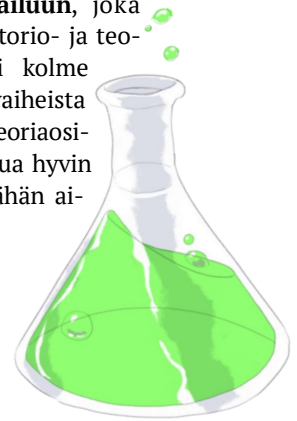
Yllätyinkin, kun sain sähköpostia, jossa kerrottiin, että olin kahdenkymmenen parhaan joukossa. Se tarkoitti pääsyä sekä olympiavalmennusleireille että loppukilpailuun, jossa olisi jaossa käytännössä suoria opiskelupaikkoja teknisille ja matemaattis-luonnontieteellisille aloille.

”*Tehtäviä oli paljon ja ne olivat haastavia, eli ajan loppuminen kesken oli käytännössä taattu*

Ensimmäinen valmennusleiri oli viikon mittainen, ja sille kutsuttiin kaikki kahdenkymmenen parhaan joukkoon päässeet. Jopa kymmentuntiseksi venyneiden päivien aikana käytiin läpi yliopistotason teoriaa sekä harjoiteltiin erilaisten laboratoriotöiden ja niihin liittyvien laskujen tekemistä. Leiri oli mah-tava kokemus! Tutustuin uusiin ihmisiin, opin uutta, kiertelin Helsinkiä ja pidin hauskaa.

Leirin jälkeen meille lyötiin käteen kasa tehtäviä, joiden tekemiseen saisi käyttää noin kuusi viikkoa ja joiden perusteella valittaisiin seuraavalle olympiavalmennusleirille pääsevät. Itse päätin panostaa ylioppilaskirjoituksiin ja tiputtauduin tässä vaiheessa olympiajoukkueeseen pyrkivien joukosta.

Osallistuin kuitenkin loppukilpailuun, joka oli kaksipäiväinen ja koostui laboratorio- ja teoriaosuuksista. Labrassa meillä oli kolme tuntia aikaa tehdä kolme monivaiheista titrausta ja niihin liittyvät laskut. Teoriaosiossa meille annettiin noin neljä sivua hyvin soveltavia tehtäviä ja aivan liian vähän aikaa niiden tekemiseen.

”*Kannustankin osallistumaan kaikkiin mahdollisiin kilpailuihin, joita lukion aikana järjestetään*

Tulin kilpailussa lopulta kahdenneksitoista, eli en saanut kymmenelle parhaalle tarjottua mahdollisuutta hakea yliopistoon kilpailumenestyksen perusteella. Kilpailu oli silti hyvin tärkeä kokemus. Se auttoi minua selkeyttämään tulevaisuuden suunnitelmiani ja tutustuin sen aikana moniin mahtaviin ihmisiin.

Kun juttelin muiden olympialeirille päässeiden kanssa, suurin osa heistä sanoi, ettei uskonut pääsevänsä kilpailussa eteenpäin alkukilpailun jälkeen. Siksi kannustankin osallistumaan Neljän tieteen kisoihin ja kaikkiin muihinkin mahdollisiin kilpailuihin, joita lukion aikana järjestetään, vaikka et uskoisi-kaan mahdollisuuksiisi pärjätä. Saatat saada opiskelupaikan tai kutsun olympiajoukkueeseen tai ”vain” arvokasta kokemusta.

Neljän tieteen kisoihin kuuluvat lukion matematiikka-, fysiikka- ja kemiakilpailut, peruskoulun matematiikkakilpailu sekä lukion ja peruskoulun yhteinen tietotekniikkakilpailu Datatähti. Alkukilpailut järjestetään kouluissa loka-marraskuussa. Loppukilpailuun kutsutaan noin kaksikymmentä parasta. Parhaat palkitaan kunniakirjoin ja rahapalkinnoin. Parhaille tarjotaan edustuspaikkoja kansainvälisiin kilpailuihin.

Kunkin lukiokilpailun loppukilpailun 10 parasta voi hakea alansa korkeakoulupaikkaa ilman pääsykoetta. Opiskelupaikkaa tulee tällöin hakea erikoistapauksena.

Näillä vinkeillä luot täydelliset penkkarit

Täydellisen penkkaripäivän luominen voi tuntua mahdottomalta tehtävältä. Siksi me Halulehden viisaat abit kokosimme teille pikkuisille yksinkertaisen seitsemän kohdan listan täydellisiin penkkareihin. Samalla tuomme julki päivän kuumimmat skuupit.

1. Älä hae tai vaihda amikseen

Tämä ensimmäinen askel on kaikkein tärkein. Ammattikoulussa ei juhlita penkkareita, joten vaikka matematiikan tunnit tuntuvat ylitypääsemättömiltä ja ammattikoulun herkullinen ruoka houkuttaa, pidä kiinni unelmastasi päästä jäätymään penkkarirekassa.

COSPLAY-LOISTOA!

2. Aloita suunnittelu liian myöhään

Tästä syntyneen paniikin voimalla saatte luotua penkkaripäivänne täydellisen kaoottisen tunnelman. Jos rehtori tai opettajat kysyvät suunnitelmien edistymisestä, muistakaa muista jotain epämääräistä, mutta positiivisen kuulosta.

3. Jakautukaa työryhmiin älkääkä keskustelko keskenänne

On tärkeää jakaa vastuu penkkarijärjestelyistä tasaisesti. Muodostakaa siis työryhmät jokaista pienintäkin päivän osa-alueita varten. Penkkaripäivän onnistumisen kannalta erityisen tärkeää on pitää yllä täydellistä radiohiljaisuutta ryhmien välillä niin pitkään kuin mahdollista.

SKANDAALI!!!!

4. Tilaa tai tee oma penkkariasusi

Penkkariasu on monen mielestä päivän tärkein asia. Hyvä asu on hauska, itsesi näköinen, sekä saa vanhempasi pohtimaan elämänvalintojaan. Karvaiset jalat yhdistettynä minihameeseen ja polvisukkiin oli vuoden 2020 ehdoton hitti.

5. Tehkää lakanat

Tähän tarvitsette meemitietoisia ihmisiä sekä paljon maalia. Lakanoiden sisällöllä tai ulkonäöllä ei ole mitään väliä, tärkeintä on se, että ne ovat parempia kuin Salon lukion.

JURASSIC PARK — SITTEENKIN TOTTA !?!?!?

6. Koristelkaa koulu

Kiinnitä ensin aivan liian myöhään tehdyt, mutta hyvin suunnitellut ja toteutetut koristeet ympäri kouluu. Sen jälkeen vapauttakaa joukkonne kaoottisimmat yksilöt kouluun ja antakaa heille vapaat kädet. Tämä takaa muun muassa pulpettipyramidit, joiden purkaminen vaatii rehtorin apua, sekä joka paikkaan piilotetut tunnelmalliset Pornhub-logot. Muistakaa myös tuhota sekä alempien luokkien opiskelijat että opettajat viiltävän hyvällä huumorilla.

JULKKIKSIA HALIKOSSA — KATSO KUVAT!!

7. Pitäkää hauskaa!

Hauskanpito on koko penkkaripäivän idea. Hölmöille ja naura siis oikein urakalla. Syö liikaa karkkia, heitä liikaa hyvää huonoa läppää, pidä liikaa meteliä ja kanno generistä diplomiasi ylpeänä.

TEKSTI
ESSI ROUVALI
TIIA AALTONEN

KUVAT
KOULUN KUVAGALLERIA
ESSI ROUVALI
ELINA AALTONEN

Vuoden 2020 abidiplomit

AALTONEN TIIA	Einstein	NEVALAINEN VILHELMIINA	Eläinystävä
AALTONEN VIIVI	Taxikuski	NIEMELÄ EEMELI	Backstreet meemeli
ELG JUHO	Drone-pilotti	NIEMINEN ROOPE	Skumppa
FAGERSTRÖM ADALMIINA	Popstara	NIINISTÖ ELMER	Presidentti
HELENIUS AARO	Pillifarkku	NOJONEN LIISA	Pusuhuulet
HELENIUS HUGO	Maalla mennään	PAAVOLA SOFIA	Nasu
HOPIAVUORI METTE	Möhkö	RANTANEN EMIL	Tukka hyvin, näkyys kamera
HUKKANEN OLIVIA	Miniatyyri	RAUHALA SEVERI	Höyryveturi
IIVONEN ELINA	Hulatyttö	ROOS JARE	Ronaldo
ILTANEN SANTERI	Valokuvaaja	ROUVALI ESSI	Taiteilija
ISOTUPA LASSI	Kiinakäärme	SAARIKKO OONA	Hiljainen uurastaja
JÄRVENMÄKI JUHO	Panda	SAARINEN ELINA	UUF
KILPIÖ JENNA-MARI	Kuusjoen ihme	SAINIO JEREMIAS	Kassatäti
KIVIKALLIO LAURI	Ruotsin kielen opiskelija	SALOMAA JIMI	Ninja
KLÉN KATRIINA	Artisti	SEITZ EMMA	Nopein komppi
KOIVUNEN ALEKSI	Myrkyllisin	SUSI ANTTI	Prätkä
KORPELA OSKAR	Motonet-ABI	SUUTARI VILLE	Hymypoika
KORTESMAA VEETI	Hentai i20	TARALAINEN MAARIT	Työmyyrä
LAINEN SAMULI	Jalkapallo	TEYDER TIMO	Kiekko
LAINEN VALTTERI	"Ei hävetä"	TOCKLIN SAMI	Diplomi-insinööri
LEINO AARNO	Tuleva nobelisti	TOIKKA LEO	Lentäjäpoika
LEPPÄARO ADALMIINA	Showtyttö	TUUSA SAKU	Tuleva tiikeri
LEPPÄVUORI TEEMU	Parkkeeraaja	VANHATALO MARTTI	ManU-fani
LINDSTRÖM ENNI	Tuleva luokanopettaja	VIRTANEN VEIKKA	Äijin filosofi
LUUKKA TIUKU	Marimekko	VÄKIPARTA OLIVER	Turmion kättilö
MALKA SOL	Reissunainen	YLÖNEN MARIA	Musikaalinen matkailija
MOILANEN LAURI	Luonnontieteilijä		
MÄKELÄ KONSTA	Kivimies		
MÄKINEN MALLA	Vitsiniekka		
MÄÄTTÄNEN JERE	Miesflunssa		

Henkilökunnan diplomit

HELIN MARIA	Mökkeilijä	NURMI EERO	Noniin
HÄMÄLÄ SARI	Muoti-ikoni	PITKÄNEN SANNA	Koirakuiskaaja
HÄYRINEN PEKKA	Valvova katse	ROSENQVIST TEIJA	Termit hallussa
JOKINEN LEENA JA MÄENPÄÄ MIIA	Paita & peppu	SANTALA MARJA	Pätkis
KUUSELA SUSANNA	Sporty Spice	TANNINEN JOUKO	Fantasiat
LASSILA SATU-MARJA JA LEINO IKU	Sportacus & Stephanie	TAURIAINEN MARIKA	Täysi työpöytä
LEINO ARI	Alfauros	TINELL PÄIVI	Muuttaa mollinkin duuriksi
NIITTONEN RIIKKA	Muodikkaasti jäljessä	TORNBERG ESA	Saarnat
NOJONEN SARI	Ilopilleri	VERHOLA SOILE	Anna mä hoidan!
		VUORIO HELGA	Mehukännit

Työnantajat grillaamassa ykkösiä

Ykköset olivat työnantajien tiukoissa haastatteluissa vanhojen päivän aamuna. Työelämäpäivä on lukiomme perinne, ja tänäkin vuonna ykköset pääsivät näyttämään osaamistaan.

1. Mitä tahoa edustat?
2. Mikä on koulutuksesi?
3. Miten päädyit tänne haastattelemaan opiskelijoita? Oletko ensimmäistä kertaa mukana Halun työelämäpäivässä?
4. Minkä vinkin antaisit nuorille työnhakuun?

1. Salon kaupungin liikuntatoimea.
2. Liikunnanohjaajan tutkinto (ylempi AMK), Vierumäki
3. Sijaistan toista liikunnanohjaajaa ja olen haastattelemassa ensimmäistä kertaa.
4. Kannattaa ottaa etukäteen selvää, millaista työpaikkaa olet hakemassa. Haastatteluun kannattaa mennä positiivisella asenteella. Vanhempana, kun menet haastatteluun, olet käynyt jonkin koulun. Silloin olet tämän alan asiantuntija, joten älä vähättele taitoja ja tietojasi. Anna itsestäsi asiantuntijamainen kuva.

Virpi Lehto,
liikunnanohjaaja

Leena Kittilä,
koulupsykologi

1. Olen Salon kaupungilla töissä koulupsykologina.
2. Psykologian maisterin tutkinto, opiskelin Turun yliopistossa.
3. Olen ensimmäistä kertaa, ja koululta pyydettiin haastelemaan.
4. Kannattaa miettiä, että työhaastattelussa aikuinen haluaa tutustua sinuun. Näin voit luoda itsestäsi positiivisen kuvan haastattelijalle.

Jani Ahonen, 19A

Nella Ahdeala, 19A

1. Olin poliisin haastattelussa ja hain paikkaa poliisi-kouluun opiskelijaksi.
2. Olen ollut aikaisemmin muutaman kerran työhaastatteluissa esimerkiksi kesätöitä hakiessa. Haastattelu oli erilainen, koska hain opiskelijaksi enkä mihinkään työtehtävään. Kysymykset olivat myös tietysti täysin erilaisia.
3. Mikään kysymyksistä ei ollut mielestäni erityisen vaikea, ja sain vastattua kaikkeen. Kysymykset liittyen Suomen oikeusjärjestelmään olivat kuitenkin hieman haastavampia kuin muut.
4. Oletin vain yhden poliisin haastattelevan meitä, joten nähdessäni kahden poliisin kävelevän luokkaan yllätyin hieman.

1. Ohjelmistokehittäjä **Eero Suvannon**.
2. Kyllä, olen ollut ennenkin työhaastattelussa. Tämä ei ollut läheskään samanlainen kokemus. Kysymykset olivat paljon syvempiä, ja niiden tavoitteena oli enemmän päästä ihmisen kyvyistä selville.
3. Vaikein kysymys liittyi ohjelmien perinnöllisyyteen.
4. Haastattelussa kysyttiin vähän perinteisiä työhaastattelukysymyksiä.

1. Kenen haastateltava olit?
2. Oletko aikaisemmin ollut työhaastattelussa? Oliko kokemus samanlainen?
3. Mikä oli vaikein kysymys?
4. Mikä oli yllättävää haastattelussa?

Tanssii vanhojen kanssa

Yksi lukioajan ikimuistoisimmista päivistä toteutui tänäkin vuonna onnistuneesti. Halulehti kokosi kuvia kakkosten pukuloistosta sekä upeista tanssitaidonnäytteistä.

Iltaanäytöksen alussa esiteltiin parit ja puheen jälkeen nostettiin maljat vanhuuden kunniaksi.

Ella Lindegren ja Pihla Niini pitivät tervetuliaispuheen molemmissa näytöksissä.

Vanhojen päivän aikataulu

Kampaaja ja meikkaus

Kiertelyä vanhoissa kouluissa

11.45 *Kokoontuminen yläkoulun aulassa*

12.00 *Kahvitus opettajien kanssa*

13.00 *Päivänäytös*

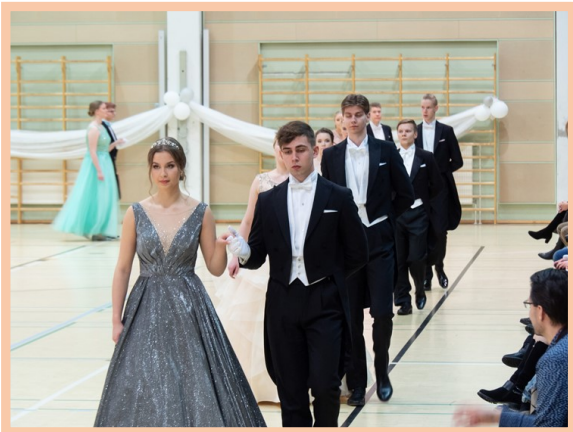
Ruokailu

18.00 *Iltaanäytös*

21.00 *Jalkot*

Meri Soininen oli juontajana ja esitteli tanssiparit.

Ensimmäinen tanssi toimi pukujenesittelytanssina.

Wanhats esittivät tanssikurssin aikana opetellut tanssit yleisölle onnistuneesti ja hyvällä asenteella. Joukkoon mahtui sekä perinteisiä wanhatoissa nähtyjä tansseja, kuten Wienervalssi, sekä hieman uudempiakin tansseja, kuten Saint Bernard -valssi.

Tanssinäytökset huipentuivat wanhatojen omaan tanssiin, jossa pojilla ja tytöillä oli yhteisen osion jälkeen myös omat koreografiansa. Omaa tanssia suunnittelivat Dilara Güldogan, Neetta Lankinen, Ada-Lotta Virtanen, Inka Pentikäinen ja Elias Lehtinen.

Lopussa wanhats kokoontuivat yhteiskuvaan.

KOONNUT
JANINA PENTTILÄ
VEERA MERILÄINEN

KUVAT
KOULUN KUVAGALLERIA

Kolme vuotta numeroina

Neljänsataankahdeksaan-kymmeneenkuuteen lukiopäivään mahtuu monta maitolitraa ja Wilma-viestiä. Muunsimme tuoreiden ylioppilaiden lukiourakan numeroiksi ja tilastoiksi, jotta sinun ei tarvitse.

KOONNUT
TIIA AALTONEN
ESSI ROUVALI
SANTERI ILTANEN

Abitti-koejärjestelmän johtojen kanssa olet joutunut säheltämään keskimäärin vähintään

60
kertaa

Ehdit kokemaan

1

pandemian

Jos otit joka aterialla yhden lasillisen maitoa, joit sitä yhteensä

97,2
litraa

Jos kävit Kimarassa syömässä joka päivä kävelen, kävelit yhteensä

534,6
kilometriä

eli enemmän kuin mitä matka Salosta Ouluun on linnuntietä (510 kilometriä).

Toiset ovat viihtyneet matematiikan luokissa vähän pidempään...

Pitkän matematiikan oppimäärä

608
tuntia

Jos nousit tai laskeuduit koulun portaita joka päivä keskimäärin 5 kertaa esimerkiksi tullessasi kouluun, käydessäsi syömässä tai vessassa, kolmen vuoden aikana kertynyt matka korkeussuunnassa on

7858,62 metriä

eli melkein Mount Everestin (8848 metriä) huipulle!

Koululiikunnan kahdella pakollisella kurssilla olet kuluttanut yhteensä noin

30400 kilokaloria

mikä vastaa energiamäärältään suurinpiirtein 28 suklaalevyn syömistä.

Wilma-viestejä olet (toivottavasti) lukanut ainakin

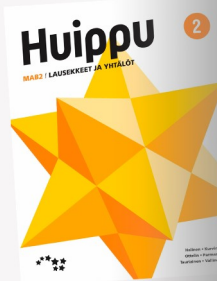
700 kappaletta

Sait juuri viestin...
Rosenqvist Teija...
nyt

...kun taas toisille on riittänyt melkein puolet vähemmän.

Lyhyen matematiikan oppimäärä

342 tuntia

Kolmessa vuodessa kirjoja ehtii kertyä aikamoinen määrä. Tässä erään abiturientin kirja- ja vihkopino ylioppilaskirjoitusten jälkeen.

Painettuja kirjoja
55 kpl

Sähköisiä kirjoja
20 kpl

Kirjakustannukset yhteensä
2705,59 €

Vihkoja ja monisteita
Liian monta

106 cm

Korona

Vaikka lukiomme luokat ovat olleet työpöyhjiä maaliskuun puolestavälistä saakka, opetus on silti jatkunut enemmän tai vähemmän tavalliseen tapaan. Koulumme opiskelijat, opettajat ja eläimet lähettivät kirjeitä toimitukselle ajatuksistaan näinä poikkeuksellisina aikoina. **KOONNUT SANTERI ILTANEN**

Abit aikaistetuista yo-kirjoituksista

Tieto yo-kirjoitusaikataulun muutoksesta tuli lyhyellä varoitusajalla, enkä varmasti ole ainoa, jota muutos ärsytti melkoisesti. Kertausaikatauluni oli laadittu painottaen lukemista aina tiettyä koetta edeltäville viikoille, ja reaalien aikaistuessa viikolla en ehtinyt kerrata niihin todellakaan suunnitelmien mukaan.

Minulla oli viimeisellä kirjoitusviikolla neljä koetta. Molemmat reaali olivat minulla ylimääräisiä, joten panostin vain pakollisten aineiden kokeisiin ja menin reaalien kokeisiin "menee miten menee" -asenteella. Kokeet voi onneksi halutessaan kuitenkin uusia.

Viikko oli melko hektinen, mutta viimeisen kokeen jälkeen oli vapautunut olo. Kokeet sujuivat ihan hyvin siihen nähden, miten ehdin kerrata. Aikataulumuutos oli ymmärrettävä ja parempi päätös kuin kirjoitusten peruminen kokonaan, mutta siitä olisi voitu tiedottaa hieman aikaisemmin, vaikka muutos ei olisikaan ollut vielä aivan varma.

ADALMIINA LEPPÄÄRO, 17B

Olin kotona, kun luin uutisen Yleltä, jossa kerrottiin yo-kirjoitusaikataulun muutoksesta. Ajattelin ensin, että se ei voi pitää paikkaansa, sillä muutos tuli niin nopealla aikataululla.

Luovuin historian kirjoittamisesta, sillä minulle olisi tullut viikkoon neljä yhteen kirjoitettavaa ainetta, joista viimeinen oli pakollinen englanti. Historian koe olisi ollut englantia edeltävänä päivänä, joten päätin luopua historian kirjoittamisesta, jotta jaksaisin panostaa englantiin.

Tein päätöksen sen perusteella, etten ehtinyt kerrata historiaa mielestäni tarpeeksi, ja tiesin, etten jaksaisi tehdä neljää koetta peräkkäisinä päivinä. YTL:n ilmoitus mitätöinnin mahdollisuudesta teki päätöksestäni helpomman, sillä tiesin osallistumisen mitätöinnin onnistuvan. Jälkikäteen ajatellen päätökseni oli hyvä, sillä yksi välipäivä oli tarpeellinen kokeitten välissä.

Mielestäni yo-koeaikataulun muutos ei ollut järvevä, sillä siitä ei ilmoitettu yhtään alustavasti. Ymmärrän kyllä, miksi päätös aikataulujen muutoksesta tehtiin, mutta mielestäni YTL:n olisi pitänyt kertoa mahdollisuudesta muutoksiin aikaisemmin. Kirjoituksista kuitenkin selvittiin, ja jokaisella kirjoittajalla oli sama tilanne, joten en ole miettinyt aikataulumuutosta enää jälkikäteen tai pohtinut sen vaikutuksia kirjoituksiini.

VIIVI AALTONEN, 17B

kirjeitä

Opiskelijat etäopetuksesta

Olisiko ollut maaliskuun 9. päivä, kun ajattelin, ettei korona tule vaikuttamaan mitenkään elämääni. Mietin, että ehkä korona koskettaa vaan pientä osaa meitä suomalaisia. Suu lokahti auki, kun 10.3. eka järkyttävä uutinen treenien päätteeksi oli se, että meidän lentopallokautemme on taputeltu. Tärkeimmät pelit olivat vasta tulossa, enkä voinut uskoa, ettemme enää pelaa yhdessä.

Siitä lähti aikamoinen alamäki. Ei treenejä! Mietin, että jos nyt kouluunkaan ei enää tulla, niin en tiedä, mitä pitäisi ajatella. Kun pääsin koulusta kotiin 16.3., katsoin silmä kovana hallituksen järjestämää infotilaisuutta. Ja totta kai sieltä tuli päätös, ettei kouluun voi mennä. Kolme viikkoa! Kauhean pitkä aika! Ei kuitenkaan ollut muuta tapaa kuin hyväksyä asia - päätös oli kuitenkin ainoa oikea ratkaisu.

Aluksi etäopiskelu oli **TODELLA** rankkaa. Yritin pitää rytmiä yllä, mutta silti istuin tietokoneen ääressä noin yhdeksän tuntia putkeen. Olen hidas tekemään ja oppimaan, joten itsenäiset työt vaativat minulta paljon aikaa.

Aluksi etäopiskeluun siirtyminen oli tavallaan aika mukavaa, koska se oli mukavaa vaihtelua tavalliseen arkeen. Samalla myös opiskelun tahti vähän hidastui, koska etäopiskelu oli kaikille uutta. Tehtävien tekeminen etänä onnistuu hyvin ja pidän tehtävien itsenäisestä tekemisestä, mutta opetusta olisi kyllä helpompi seurata koulussa tavallisilla oppitunneilla.

Koulussa myös tuli nähtyä muita ja tuli juteltua enemmän muiden kanssa, mutta kyllä etäopiskelussakin on hyvät puolensa. Parasta on se, että ei tarvitse herätä aamuisin niin aikaisin, ja se, että kerrankin tunneilla on käytössä tarpeeksi iso pöytä, että sille mahtuu kaikki tarvittavat kirjat ja välineet. :)

ELIAS LEHTINEN, 18B

Onneksi neljännen jakson päättöviikosta selvittiin - se olikin omanlaisensa kokemus - ja viimeinen jakso on sujunut hyvin. Rankkaa on kyllä ollut, ja hommia riittää vaikka muille jakaa, mutta pakkohan yrittää tehdä kaikissa aineissa parhaani.

Rankinta on varmaan ollut se, ettei saa toisista opiskelijoista ja opettajista samalla tavalla voimaa opiskeluun, kun ei ole heihin kontaktissa kuin koneen välityksellä. Olen alkanut arvostamaan koulussa käyntiä enemmän, sillä itsenäinen työskentely on osittain todella haastavaa. Kaikista hirveintä on varmaan se, että koulu- ja vapaa-aika ei erotu mitenkään, sillä samassa ympäristössä täytyisi tehdä hommia ja myöskin rentoutua. Nukkumaan mennessä mielessä kummittelevat kouluasiat.

Toivottavasti kaikki halulaiset ovat jaksaneet opiskella kevään ja pysyneet terveisinä!

ANNI JALO, 19A

JATKUU →

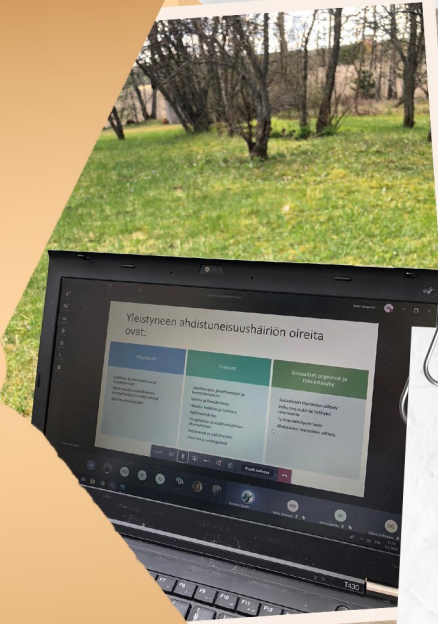
Työpöytäni on ollut jo viimeisen kuukauden kauhean sotkuinen, sillä siivoamisenkin jälkeen se täyttyy tavarasta hyvin nopeasti. Koulussa sentään tavarat lyötävät aina takaisin reppuun. Ja nyt jos koskaan maistuu ulkona käyminen! Saa yksin mennä kävelyille ja olla ajatustensa kanssa. Siellä ei tarvitse kouluhommia ajatella.

JANI AHONEN, 19A

Musan etäopiskelu on ollut hyvin itsenäistä, mutta aikaa on ollut myös hyvin erilaisille kappaleille. Näissä kuvissa soitamme siskoni kanssa suosikkikappaleitamme. Mexicolainen La Bamba -kappale soi kitaralla ja ukulelella. Viulukuvassa soitan Con Te Partiroa, ilman säestystä. Pianossa kuuluu Bachia ja Bocellia. Lempparini on ehdottomasti tuo Con Te Partiro, sillä laulamme sitä melkein koko ajan 😊

ELLINOORA SAARI, 18C

Etäopiskelu oli alussa erittäin rankkaa, koska päivittäinen arkeni pyöri hyvin voimakkaasti harrastusten ja koulussa käymisen ympärillä. Tuntui alussa hetken siltä kuin olisi matto vedetty jalkojen alta, kun muutokset tuntui niin voimakkaalta. Arkirytmäni muuttui täysin, ja aina etäkoulupäivän jälkeen oli vähän tyhjä fiilis, kun ei ollut kiire minnekään treeneihin tai harjoituksiin. Olen myös hyvin sosiaalinen, eli kaipaisin ihmisiä ympärilläni. Pikkuhiljaa opin kuitenkin ottamaan tilanteesta kaiken irti. Harrastuksia pystyy suhteellisen hyvin ylläpitämään (itsenäisestikin!) etänä ja uudistuneen itsenäisemmän kouluarjen oppi yllättävän nopeasti. Tämä erityisaika on todellakin opettanut arvostamaan aikaisemmin itsestänselvyydeltä tuntuneita asioita.

NEETTA LANKINEN, 18B

Aluksi asenteeni etäopiskelua kohtaan oli yllättävän pessimistinen. Olin kuitenkin jo nähnyt monta kertaa esimerkiksi Wilman palvelimien kaatumisen, ja nyt kun koko Suomi lähtisi etäopiskeluun ja -työhön, oletin, että teknisiä ongelmia olisi ja tulisi.

Itselläni etäopiskelu lähti melkein koomisesti käyntiin juurikin näin. Ensimmäisenä etäopiskelupäivänä, noin vartin ennen ensimmäistä oppituntiani, tietokoneeni päätti simahtaa kokonaan. Koneen Windows jumitti, enkä saanut sitä käyntiin. Teams ei jostakin tuntemattomasta syystä toiminut myöskään puhelimella, joten koko ensimmäinen päivä meni hakaten päätä seinään tekniikan kanssa. 😊

Olen joutunut muuttamaan opiskeluani aika raa'asti, koska minun opiskelutyylini pohjautuu vahvasti nimenomaan lähiopetukseen ja tunnilla kuuntelemiseen. Etenkin itsenäiset tunnit ja tehtävät ovat tuottaneet päänvaivaa, ja olen huomannut opiskelun vievän reippaasti normaalia enemmän aikaa. Negatiivista ovat myös olleet silmien jatkuva rasitus sekä silloin tällöin valitettavasti ilmenevät tekniset ongelmat.

Vaikka etäopetuksessa on paljon negatiivista, on siinä paljon positiivistakin. Pitkä koulumatka ei vie aamusta paljon aikaa, vaan aamun voi käyttää nukkumiseen. Myöhäisemmän herätyksen takia olen päivällä virkeämpi. Etäopetuksessa saan myös ruokaa ja juomaa tasaisemmin. Vessaan pääsee ilman jonoa, eikä tarvitse käynnin jälkeen rynnätä kiireessä tunnille!

MERI SOININEN, 18C

Opettajien ajatuksia

Liikunnan opetus on ollut etänä melko mielenkiintoista! Meillä on ollut aiheena kuviolenkkiä, suunnistuksen karttamerkkien muistelua, nimitreeniä ja jopa tanssia! Mielikuvitusta on tarvittu hiukan enemmän kuin aluksi luulinkaan, mutta onneksi meillä on hyvä liikkaopetiimi. Me suunnittelemme yhdessä juttuja ja pidämme palavereita Teamsissa tai WhatsAppissa viikoittain. Kehitämme tehtäviä niin lääkoulun kuin lukion ryhmillekin yhdessä.

Liikuntatunnit aloitetaan aina liikuntaryhmän kanssa yhdessä Teamsissa. Aloitus voi olla puhelu tai chattiyhteys, jonka aikana katsotaan, että kaikki ovat kartalla aiheen suhteen. Yleensä liikunnassa on annettu pidempi aika tehtävän tekoon ja palautukseen, niin että sitä ei välttämättä ole tarvinnut tehdä juuri sillä hetkellä, kun tunti on meneillään, mutta kuitenkin saman päivän aikana.

Kuvat on napattu screenshotteina videoista, joita olemme liikuntaryhmille lähettäneet. On jongleerauksen opettelua, joogaa (aurinkotervehdystä) ja hieno koronatanssikin tehtiin 🤘

Ja monessa kuvassa näkyy apuopen korvat tai kuono (koirani **Rambo**), koska kaikkeen täytyy aina osallistua...

SATU-MARJA LASSILA

Vielä lisäkseni: Etäkoulu on tuonut myös opelle oppia – on tullut otettua uusia somekanavia haltuun. Kun oma askelmäärä on vähentynyt työpäivän aikana 15000 → 5000, täytyy muistaa hoitaa sekin puoli jotenkin kuntoon. Ekan viikon jälkeen selkä oli aivan jumissa! 😞 Ei olekaan ihan helppoa tehdä "istumatyötä"...

IKU LEINO

@ikuleino - 3-18

Loppuviikon etätehtävä. Opettele tämä. Tarkemmat ohjeet wilmassa. Ei se mullakaan ihan puikkoihin näköjään mene. 🤘 #tamfelliikka

JATKUU →

Yllättävän hyvin etäopetus on mennyt kokonaisuutena. Opetuksessa käytetyt välineet ovat toimineet yllättävän hyvin, ja opiskelijat ovat olleet suht vähän poissa etätunneilta. Itse olen pystynyt aika hyvin seuraamaan kotitehtävien perusteella, missä asioissa on ongelmia. Työmäärä on jonkin verran suurempi lähiopetukseen verrattuna.

Suurimpana puutteena on se, ettei näe meidän Halun huippuporukkaa: sekä henkilökuntaa että opiskelijoita. Lähiopetuksessa olisi myös helpompi opastaa ja neuvoa opiskelijoita.

Kotona opettaessa on jonkin verran häiriötekijöitä, kun meillä on täällä neljä etäopiskelijaa ja kaksi etäopettajaa. Kotiverkko on välillä hieman kovilla ja hidas, kun monta laitetta on samaan aikaan liittyneenä verkkoon. Jääkaapin ovi käy vähän väliä. On tullut mieleen, että siihen pitäisi asentaa lukko, joka avautuu vain tiettyinä kellonaikoina :-).

ESA TORNBERG

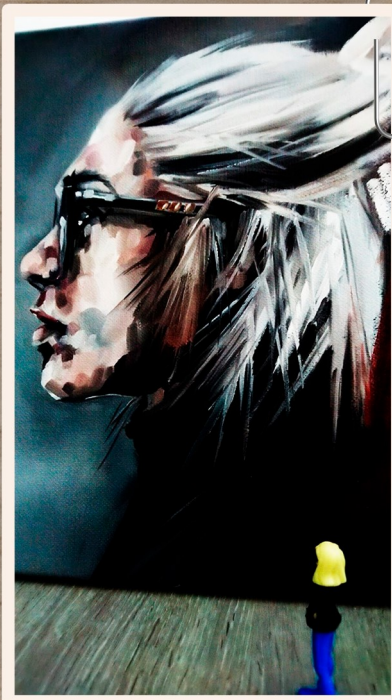
Koulukoira roolissaan. Open pöydänalunen on kuitenkin liian pieni kotikoulussa. Lisäksi täällä on liian vähän kavereita ja sosiaalisia suhteita. Some ei auta – on tyhmää, kun ihmiset naputtaa puhelimiaan eikä rapsuta, leiki ja anna herkkuja. Tahtoo **Pinjan** peurat ja **Tatun, Vilman** sekä muiden kamujen rapsutukset takaisin ja pian! **Meten** pörrökengistäkin voi vaan unelmoida! 😊 Välillä sentään pääsee onneksi haistelemaan kevään tuoksua! 😊

MYYN SIHTEERI

Musiikissa minulla on vain yksi ryhmä loppukevään aikana. Tämän ryhmän toiminta muuttui aika lailla kevätkonserttiin valmistautumisesta itsenäisiin musiikin tehtäviin. Ensimmäisinä viikkoina tehtävät olivat laulamiseen sekä kehorytmeihin ja koordinaatioon liittyviä. Seuraavina viikkoina on jokainen saanut valita minun antamista tehtävistä itselleen mieluista puuhaa Desktop drummingista virtuaaliseen kuoroprojektiin ja soitinrakennuksesta beatboxin opetteluun.

PÄIVI TINELL

Kuvassa on alkuvuodesta valmistunut maalaus nimeltään *Tahto*. Käytin maalausta taustana tuntivalmisteluissa ja valokuvaustehtävän suunnittelussa etäopetuksen aikana. Tilpehöörilaatikosta löytämäni pieni hahmo muistuttaa maalauksen tyttöä, ja asetinkin hahmon tarkastelemaan teosta.

Jollain tavalla oheiseen kuvaan liittyy sitä hämmennystä, mutta myös tietynlaista tahtotilaa tämän poikkeuksellisen kevään ajalta. Oppituntien suunnittelu ja toteutus ja myös arki ovat muuttuneet meillä kaikilla. Tähän muutokseen on vähitellen sopeuduttu, ja matka on ollut myös yhdessä oppimista.

Syksyn tullen toivottavasti eletään taas tutumpaa arkea, ainakin siihen on vahva luottamus ja tahto. Tahto-maalauks on puhutellut katsojia, ja mikä ihaninta, on maalaus siirtynyt kevään aikana uuteen kotiin Taidelainaamon kautta.

RIIKKA NIITTONEN

Kyhäsin etätöiden alettua kotitoimiston olohuoneeseen. Ruokapöydän päälle nostin leveän jalkarahin, jotta ergonomia tulisi paremmaksi. Totuin työpaikalla säädettävään sähköpöytään ja yritin virittää samanlaisen systeemin kotiin. Valitettavasti tasoa ei voi säätää, minkä tunnen päivittäin hartioissa. Kannettavan tietokoneen lisäksi käytän tablettia helpottamaan ohjauksen aikaista sukkulointia Wilman, Opintopolun ja muiden ohjaussivustojen välillä.

Teams soveltuu ohjauskeskusteluun yllättävän hyvin, ja on kiva kuulla opiskelijan ääni. Ohjattavan kuvaa en ole vaatinut, koska itsekin olen piilottanut peikkaa muistuttavan olemukseni kameralta. Kotoa kantautuu välillä häiritseviä ääniä ja toisinaan koiranpentu vaatii huomiota järsimällä pöydänjalkaa. Taukoliikuntana toimii nykyään arjen kotityöt, kuten pyykkien ripustus, astianpesukoneen täyttö ja roskien vieminen.

Työpäiväni venyvät, ja tuntuu, että olen koko ajan töissä. Aloitan ohjauskeskustelut yleensä vasta iltapäivällä, kun etäoppitunnit ovat päättyneet. Sitä ennen olen ehtinyt hoitamaan muita työasioita ja vastailemaan erilaisiin viesteihin. Työpäivän ja vapaa-ajan välillä ei ole enää suurta eroa. Viikonpäivät menevät nopeasti, ja välillä ne myös sekoittuvat toisiinsa.

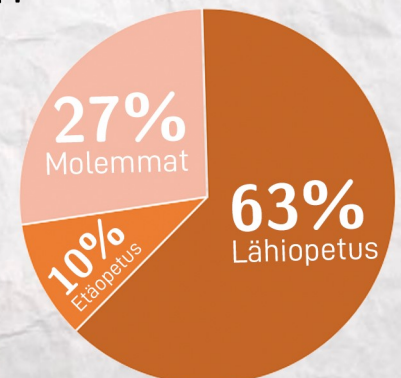
Myönteistä tässä etätyöskentelyssä on ollut se, että ohjattavat ovat olleet hyvin paikalla sovittuina aikoina. Eikä ole tarvinnut ajaa 60 kilometrin työmatkaa päivittäin eikä myöskään herätä ennen kuutta kuten aiemmin.

Tämä on ollut opettava kokemus, mutta haluaisin palata työpaikalle ja olla taas osa mukavaa työyhteisöä.

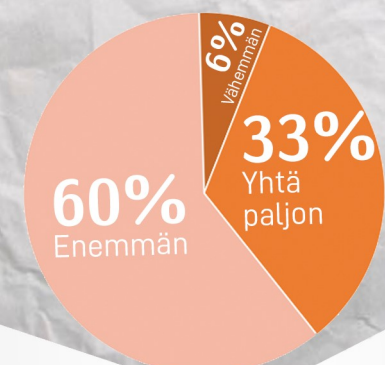
TEIJA ROSENQVIST

Kirjeiden lisäksi myös opiskelijakunnan hallituksen kysely paljasti halulaisten mielipiteitä etäopetuksesta:

Kumpi opetustapa on oppimiseksi kannalta parempi?

Paljonko aikaa käytät läksyjen tekemiseen verrattuna tavalliseen?

Perunamuusipilviä ja lihapullakuuroja

– Halulehden ruokakyselyn antimia

Mietin suurempaa artikkelia lehtemme ja mieleeni tuli viime numeron unijuttu. Ajattelin, että kaikki nukkuvat päivittäin, mutta mitä muuta opiskelijat tekevät päivittäin? No, kaikki syövät. Ruoka on suuri osa jokaisen ihmisen elämää ja myös merkittävä osa kulttuuria. Suomi tunnetaan hyvin koulutusjärjestelmästänsä sekä ravitsevasta, maittavasta ja ilmaisesta koululounaasta, joka on harvinaisuus, kun verrataan moniin muihin maihin. Mitä halulaiset ja ajattelevat kouluruoasta ja ruoasta laajemminkin?

Koululounas – päivän tärkein ateria?

Koululounas on monipuolinen ja ravitseva osa koulupäivämme, ainakin sen pitäisi olla. Koululounas koostuu useimmiten kolmesta osasta, joista jokaista pitäisi syödä oikea määrä oikeassa suhteessa verrattuna muihin aterian osa-alueisiin. Lihaa ja perunaa puolet lautasesta ja niitä kuuluisia kasviksia puolet lautasesta. Jos ohjeistusta noudattaa ja ottaa ruokaa, tulee silloin näitä osa-alueita oikea määrä lautaselle. Kouluruoka on siis hyvin tasapainoista ja monipuolista.

Suomalaisille opiskelijoille tarjottava ateria on suunniteltu niin, että se täyttää vähintään kolmasosan opiskelijan energiantarpeesta eli keskimäärin 700-800 kcal. Tästä energiaravintoaineiden osuudet jakautuisivat ohjeistuksen mukaan seuraavasti: rasvoihin 30-40 %, joista 2/3 on tyydyttyneitä rasvoja, proteiineihin 13-17 % ja hiilihydraatteihin 45-50 %. Täytyy kuitenkin muistaa, että tämä toteutuu vain, jos opiskelija ottaa lautasmallin mukaisesti ruokaa lisukkeineen.

Halulehti teki kyselyn koululounaaseen liittyen, ja saimme loistavat 107 vastausta koulumme ykkösiltä ja kakkosilta. Kyselyn jokainen teki kotiensa suojassa, koska korona on sulkenut koulumme. Opiskelijoiden mielipiteet kouluruoasta

vaihtelivat suuresti. Ruoka sai ruusuja roppakaupalla, mutta risultakaan ei välttytty. Pääasiallisesti suurin osa syö kouluruokaa, 64 % vastanneista. Osa opiskelijoistamme ei kuitenkaan nauti tätä perustuslain suomaa etuoikeutta, vaan melko iso joukko päättää mennä syömään jotain aivan muuta. 37 % opiskelijoista ei syö kouluruokaa säännöllisesti.

Allergioita, kannanottoja ja nirsoilua

Kysyimme myös, kuinka moni koulumme opiskelijoista on allergisia jollekin ruoka-aineelle. Allergioita kyllä löytyy, vaikka 79 % prosenttia kyselyyn vastanneista on vapaita mahdollisten allergioiden kahleista.

Tulokset kertovat myös siitä, että 9 % vastaajista tekee oman osansa ilmastonmuutoksen pysäyttämiseksi, sillä he noudattavat jonkinlaista kasvisruokavaliota tai pidättäytyvät punaisen lihan suuresta nautinnosta. Kerrottaanko myös se, että 72 % vastaajista syö edes joskus koulussa tarjottavaa kasviruokaa.

Tutkimme myös sitä, millaiset ovat opiskelijoiden tunteukset ruokaa kohden. Tai no tunteukset ja tunteukset, kysyimme, mikä on heille ruoassa tärkeää ja kokevatko he itsensä nirsoiksi. Yllätyksenä saattaa jokaiselle tulla, että 28 % vastanneista kokee olevansa nirsoja. Nirsoja on siis yllättävän paljon. Ruuan tärkeydessä voiton vie selvästi maku. 76 % sanoo tärkeimmäksi asiaksi ruoan maun.

370 kiloa keittoa päivässä

haastattelussa Kimaran ravitsemistyönjohtaja Merja Peltola

Kuka päättää koulun ruokalistat?

Ruokalistaa suunnittelevat yhdessä ravitsemispalvelun esimiehet ja ruokapalveluohjaaja. Ruokalista lähetetään ruokaa valmistavien koulujen kokkien ja dieettikokkien arvioitavaksi. Varsinaisen päätöksen ruokalistasta tekee ravitsemis- ja puhtaanapitopäällikkö.

Miten kouluruoan terveellisyydestä pidetään konkreettisesti huolta?

Ruokalistaa lähdetään suunnittelemaan valtakunnallisten ravitsemissuositusten pohjalta. Ruoka on vähäsuolaista. Ruoanvalmistukseen ja levittämiseen käytetään kasvipohjaisia rasvoja. Tarjolla on salaattia tai jotain muuta tuoretta, esimerkiksi hedelmää. Ruokajuomana on rasvatonta maitoa ja

piimää (proteiinit). Lisäksi tarjolla on ruisleipää ja täysjyvä näkkileipää (kuidut). Meillä on käytössä ruokatutannon ohjauksessa Jamix-tietokoneohjelma, jonka avulla seuraamme ravintoaineiden saantia suunnitelluista ruokalistaista.

Kuinka suuria määriä ruokaa Kimarassa valmistetaan?

Kimarassa valmistetaan lounasta Armfeltin ylä- ja alakouluun sekä Halikon lukioon. Yhteensä noin 1100 lounasta. Koulujen lisäksi teemme ruokaa myös vanhuksille. Lounaita ja päivällisiä yhteensä noin 550. Esimerkiksi lounaan keittojen määrä on n. 370 kg ja lihapullia tehdään 260 kg.

Tiedätkö, kuinka suuri osa kouluruoan raaka-aineista tulee läheltä?

Salon kaupunki on iso ostaja, joten elintarvikkeet on tarvinnut kilpailuttaa. Kilpailutuksessa kriteerit pyritään laatimaan niin, että mahdollisimman moni elintarvikkeista on kotimaisia. Kuusjoella toimiva Kimmon Vihannes Oy on tällä hetkellä Salon kaupungin elintarvikkeiden päätoimittaja. Kimmon Vihannes ostaa lähiseudun tuottajilta mahdollisimman paljon elintarvikkeita, joita me sitten esimerkiksi Kimaran keittiössä käytämme. Läheltä tulee satokauden aikana ainakin kurkut, tomaatit, salaattit, omenat ja juuret.

Ruokailu on muutakin kuin energian tankkausta

Ruokailulla on monta merkitystä jokaisen elämässä, ja ne voivat olla hyviä tai huonoja. Kouluruokailu kuvataan mielellään rauhallisena hetkenä kiireellisen koulupäivän keskellä, mutta todellisuudessa nuoret tönivät ja tunkevat saadakseen viimeiset lihapullat tiskistä. Sosiaalinen hetkihän se on nuorille: voi keskustella ja juuruta kavereiden kanssa, ehtona vain on, että on niitä kavereita, joiden kanssa istua. Kouluruokailu voi siis tapahtumana edustaa monta eri asiaa: ahdistusta, rentoutumista tai rellestystä. Yhteisen ruokailun merkitys opetetaan jo varhaiskasvatuksessa, sillä lain mukaan tilanteen pitää olla ohjattu ja sisältää ”ruokailoa”.

Ruokailu on tietenkin muuttunut koronan myötä, koska emmehän me voi missään ruokalassa nyt syödä. Kysyimme, miten korona on muuttanut halulaisten ruokailua. Opiskelijat vastasivat, että he syövät nyt parempaa ruokaa, mutta osalle kuitenkin on käynyt ruokarytmin kanssa hullusti. Napostellaan päivän mittaan ja syödään vain yksi lämmin ateria, ja kyl-lähän kaikki tietävät, miten pahaksi napostelu voi olla esimerkiksi ham-paille.

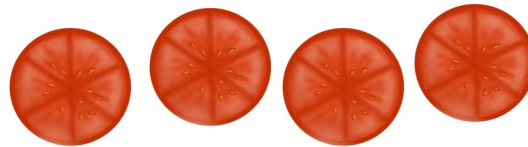
Ruokailu on siis sosiaalinen hetki keskellä koulupäiväämme, ja sitä tulisi kunnioittaa. Saamme silloin monipuolista ja terveellistä ruokaa. Sosiaalinen terveys edistyy, kun keskustelemme ystäviemme kanssa syömisen lomassa. Nyt kuitenkin pidättäydymme kaikki omassa koti-oloissa ja syömme jääkaapit kaksin käsin tyhjäksi. Ehkäpä jokainen saa nyt sellaista ruokaa, josta pitää. Niin kuin Martat ehdottivat, niin minäkin ehdotan, että kannattaa ostaa kaapeihin kunnolla suklaata ja herkkuja ja nauttia niitä, kun korona-ahdistus iskee.

Miksi et käy Kimarassa syömässä?

Kimarassa oleva ruoka on välillä omasta mielestäni paha tai ei niin houkuttelevaa.

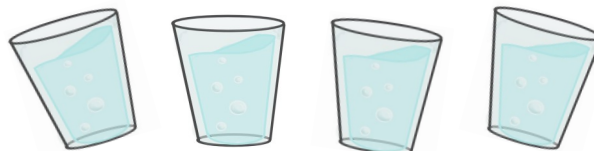
KASPERI PAASSILA, 19C

Miksi olet kasvisyöjä?

Olen kasvisyöjä lähinnä eettisistä syistä, eikä lihan syönti ole mulle mitenkään välttämätöntä.

VILMA MÄENPÄÄ, 19B

Mitä ruokia nirsoilet ja miksi?

Nirsoan kanaruokia sekä ruokia, joissa on liian vahva tai epämiellyttävä maku. En pidä kanasta, koska se on epämiellyttävää minulle, ja sama on monen muun ruuan kanssa. Yritän tosin syödä kaikkea, mitä pystyn, vaikken tykkäisi siitä.

KAROLIINA SYRJÄLÄ, 18C

TEKSTI
VENLA VAINIO
JUHO-PEKKA SALMINEN

KUVITUS
VENLA VAINIO

TIETOLÄHDE
OPH.FI

”Ei siinä pitäisi olla mitään!”

KOMMENTTI

Kouluruokailu on ollut pitkään minulle henkilökohtaisesti hankala asia. Olin pieneä nirso ja allerginen monelle ruoka-aineelle. Ruuan suhteen koulussa on tapahtunut monenlaista: ruoka on viety nenän edestä, on istuttu pitkään ruokalassa ja pinnisteltu tyhjennettävän lautasen kanssa. Henkilökohtaiset kokemukseni kouluruoasta ja ruokailusta eivät ole suinkaan pelkästään positiivisia.

Tiedän kyllä, että kouluruoalla on suuri vaikutus, on se sitten hyvä tai huono. Lihapullapäivät ovat suuri juttu, mutta kun on tarjolla ei niin mieleistä ruokaa, monet lukiolaiset livistä-

vät Heseen. Itsekin olen valinnut Hesen, kun koulussa on kalapitoista lounasta tarjolla.

Hesessä minun pitää tehdä suuri valinta, otanko vaihtoehto ykkösen vai kakkosen. Minulle vaihtoehtoja ei ole montaa, koska allergia sulkee suurimman osan pois. Allergikkona ulkona syöminen on hankalaa, ja jokaisen ruoka-aineen selvittäminen annoksesta on raskasta, minkä vuoksi tutut annokset ja ruokapaikat ovat ruoka-aineallergisten ihmisten parhaita kavereita.

Mitä parhaisiin kavereihin tulee ja varsinkin heidän luonansa syömiseen, on yksi vinkki: se ”ei siinä pitäisi olla mitään”. Kun on allergisesta ihmises-

tä kyse ja sanotaan, että ”ei siinä pitäisi olla sitä tai tätä”, alkavat hälytyskellot soimaan. Kun allerginen ihminen astuu kynnyksen yli ja aikoo syödä vieraan katon alla, hän toivoo saavansa tietää varmasti, mitä jokin ruoka sisältää. Hyviä kokemuksia on silloin, kun saa paketin käteen ja itse lukea, mitä jokin tuote sisältää. Ainakin minä otan sen suurena huomaavaisuutena, jos sitä pakettia ei ole heitetty roskiin.

VENLA VAINIO

Ottaako vai eikö ottaa (vaihtaria)?

Monesti kuulee kysyttävän "Oletko harkinnut vaihto-oppilaaksi lähtöä?". Kolikon kääntöpuolelta löydät kuitenkin kysymyksen "Oletko harkinnut vaihtarin majoittamista?". Villisti (ja laillisesti, koska ei uhkapelejä alaikäisinä!) voin veikata, ettei moni teistä ole.

Pientä historian tynkää

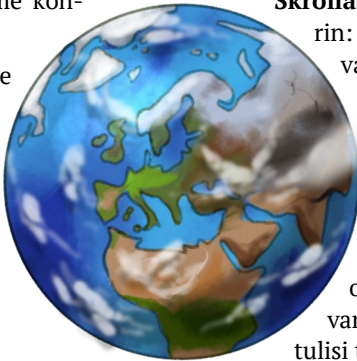
Meille tuli ensimmäisen kerran vaihto-oppilas 2010. Muistikuvana on, että ideana oli kehittää veljeni englannin kielen taitoa. Niin kuin monikin idea, oli tämäkin hyvä *ajatuksen tasolla*. Saksalainen poika, joka tuli meille puoleksi vuodeksi, olikin puoliksi suomalainen ja osasi puhua suomea.

Seuraava vaihtari tuli meille syksyllä 2011. Poika oli Unkarista ja pääsi ihastelemaan suomalaista kulttuuria meidän muuttohärdellin keskelle. Poika olikin meillä vain viikon (ilmeisesti hän oli meillä vain väliaikaisesti). En koskaan puhunut hänelle tai harrastanut muutakaan kommunikaatiota, mutta vanhempi veljeni meni Unkariin pojan perheen luokse samaisena kesänä.

2016 meille tuli jälleen uusi vaihtari. Saksalais-kiinalaiselle tytölle ei ollut löytynyt perhettä, ja meiltä kysyttiin, olisiko meille hänen majoittamisestaan vaivaa. Vastasimme *kein Problem - ei ongelmaa*. Olihan meillä asunut kansainvälistä porukkaa ennenkin.

Tällä kertaa osasin jopa itsekin sönköttää Englantia, joten puoli vuotta meni lupsakkaasti. Hän oli minua vain muutaman kuukauden vanhempi, joten ajatusmaailmamme kohetasivat. Ainakin jotenkin.

Kaikki kolme vaihtaria ilmestyivät meille "kutsumatta". 2019 tähän tuli muutos, kun valitsimme vaihtarin ensimmäistä kertaa omasta tahdostamme. Ei sillä, että edelliset kerrat olisivat olleet hirveitä, mutta onhan se kiva tietää asioista aikaisemmin kuin viikkoa ennen H-hetkeä.

Behind The Scenes

Idea uudesta vaihtarista lähti minulta, sillä vaikken olekaan raivososiaalinen eläinolio, en minäkään jaksa olla yksin 24/7. Vanhemmat tekevät pitkää työpäivää ja veljetkin muuttivat pois vuosia sitten. On meillä toki kaksi kissaa, mutta ei niiden kanssa voi hirveän henkeviä keskusteluita käydä.

Aloimme ensimmäisenä etsimään järjestöä, jonka kautta vaihtari tulisi. Vaihtoehtoja oli runsaasta, mutta lopulta löysimme meille sopivan. Ilmaistuamme kiinnostuksemme kyseiselle järjestölle oli aika tehdä host family -hakemus. Hakemuksessa oli kolme osa-aluetta: millaisen vaihto-oppilaan haluamme, millainen perheemme ja ympäristömme on sekä minkälaista arkea meillä pyöritetään. Tällaisessa tilanteessa halutaan tietenkin antaa paras mahdollinen kuva itsestä, ja voin kertoa, ettei se paras mahdollinen kuva aina vastaa todellisuutta.

Hakemukset oli lähetetty ja kuvat sitä varten otettu. Tämän jälkeen meille tuli virkailija tarkistamaan, oliko talomme asumiskelpoinen ja millainen perheemme oikeasti on. Virkailija oli mukava persoona, mutta jossain vaiheessa

aloin miettimään, eikö hän aio ikinä lähteä. Juttua tuli jopa enemmän kuin minulta (mikä lienee saavutus). Lämpäsimme ilmeisesti tämä "testin", koska meille annettiin *tunnukset*. "Ja mitkäs tunnukset?" mahdatte kysyä. Noh, näillä tunnuksilla pääsee sivulle, jossa on kuvat vaihtareista ja kuvien alla on pienet kuvaukset. *Siis vähän kuin Tinder, mutta ei sitten kuitenkaan*.

Itse halusin vaihtarin, joka osaa hyvin Englantia. Jos kerran aiotaan asua saman katon alla, pitää pystyä keskustelemaan jostain muustakin kuin säästä. Siksi välillä pisti miettimään, kun hakemuksessa luki: "Henkilö X Vinkuintiasta on opiskellut Englantia kaksi vuotta ja on siinä erinomainen." Yritin myös etsiä ihmistä, joka tykkäisi samoista asioista kuin minä. Tai no, jos nyt ollaan rehellisiä, minua ei juuri kiinnostanut, mistä vaihtari oli ja tai mistä hän piti. Lopulta vaihtarihakemus tehdään samalla periaatteella kuin host family -hakemuskin. Halutaan antaa paras mahdollinen kuva itsestä. Hakemuksissa ei tietenkään saa valehdella, mutta valitsemasi vaihtari on aina wild card eli villikortti. Tiedät, mihin olet ryhtymässä, mutta tiedostat myös sen mahdollisen hihassa olevan ässän.

Skrollauksien jälkeen löysimme itsellemme vaihtarin: meksikolaisen tytön, joka oli minua puoli vuotta vanhempi. Muistan sanoneeni isäälle: "Hei siel sivustol olis yks meksikolainen tyttö." Hän katsoi minua ja kysyi epäuskoisesti: "Ai meksikolainen? Halutaanko me oikeasti meksikolainen asumaan meille vuodeksi?" Olimme kuitenkin jo tässä vaiheessa äitini kanssa päättäneet, että tyttö oli varteenotettava vaihtoehto. Niinpä sovimme odottavamme viikon. Jos parempia vaihtoehtoja ei löydy, tulisi tyttö meille. Viikon päästä ilmoitimme järjestölle, kenet halusimme.

Mielestäni on harvinaisen selvää, kenestä Halun 2019–2020-lukuvuoden vaihtarista puhun. Ei saa koskaan kuitenkaan olettaa asioita, joten ihan vain selvennyksenä, että puhun Valentinasta!:)

Miten meillä sitten meni?

Kyllä muuten jännitti mennä lentokentälle. Nolotti myös, koska olin juuri tullut kipeäksi, ja oli hieman kiusallista torjua toisen halaus ja änkyttää "Sori sori, oon kipeä", varsinkin sen ollessa ensimmäinen asia, minkä Valentinalle sanoin. Toisaalta en tiedä, oliko mitenkään järkevää mennä kysymään heti seuraavana päivänä: "Ei nyt silleen, etteikö me haluttu sua tänne, mut minkä ihmeen takia sä tulit Suomeen?" PUOLUSTUKSEKSENI voin sanoa, että olin asunut "yksin" jo kolme vuotta, joten arvatkaapas kahdesti, osaanko harrastaa mitään laadukasta sosiaalista kanssakäymistä koulun ulkopuolella?

Homma tosin vähän floppasi koronaviruksen takia, ja Valentina joutui lähtemään kotiin kolmea kuukautta aikaisemmin kuin piti. Ei siis mikään ideaali lopetus tälle tarinalle. Tilanne oli kuitenkin tämä, eikä siinä ollut kenelläkään vastaan sönköttämistä. Ainoa asia, mitä voin sanoa, on *gracias por todo*. (Saatte ihan itse hipsiä Googleen kääntämään tuo suomeksi.)

Mitä tästä sitten jäi käteen? Mitenkään järkevästi ja selkeästi en osaa vastata, joten kysymys on tavallaan tyhjä. Normaalilla arkeahan siinä eletään, oli vaihtari tai ei. Vaihtarin ottaminen ei ollut mikään löytöretki tuntemattomaan (tuli varmaan ihan hurjana yllätyksenä), mutta ei se vähentänyt kokemuksen arvoa. Pääsin kosketukseen uuden kulttuurin kans-

sa, ja sen mukana oma maailmankuvani laajeni. Samalla sain luoda toiselle puolelle maailmaa suhteita, jotka toivon mukaan kestävät läpi elämän. Sain uuden ystävän, mutta tärkeimpänä – sain uuden perheenjäsenen.

Päätähuimaava loppuspektaakkeli

En tiennyt, miten oikein kokoaisin tämän kaiken (varmasti todella vakuuttavaa kertoa se, mutta nyt tiedätte sitten tekin) mitenkään järkevästi ja selkokielellä. Ajattelin sitten, että parasta olisi varmaan vain listata olennaisimmat asiat allekkain ja todella isolla, jolloin listan huomaisi väkisinkin lehteä selaillessa:

- I. **Jutelkaa perheenne** kanssa ja punnitkaa kokemuksen hyviä ja huonoja puolia, siten ainakin tiedätte, pystyttekö edes ottamaan vaihtaria.
- II. **Kuvittele olevasi** oman elämäsi James Bond tai sitten kovan luokan stalkkeri ja tee vaihtarijärjestöille perusteellinen taustatutkimus. Kannattaa lukea myös pienet pränit!
- III. **Vaihtaria valitessanne** maltti on valttia. Olkaa mieluummin liian varovaisia kuin varomattomia. Tulette viettämään kuitenkin pitkän aikajakson vaihtarin kanssa, ja onhan kaikille kivaa, jos se sujuu mallikkaasti.
- IV. **Pyrkikää olemaan** kontaktissa vaihtarin kanssa jo ennen tämän tuloa. Jos et tiedä, miten lähestyisit, lähetä vaikka viesti, jossa esittäydyt ja kerrot itsestäsi. Jos oikein haluat repäistä, niin voit lähettää heti perään meemin. Hauska meemi sulattaa jäisimmätkin sydämet (kannattaa silti rukoilla, että teillä on samanlainen huumori)!
- V. **Älä stressaa liikaa!** Ihan oikeasti. Paras tapa on (oletettavasti) mennä fiilistuntumalla. Sitten ei edes harmita, jos jokin ei mene suunnitelmien mukaan, kun sitä suunnitelmaa ei ole edes ollutkaan.

Jos siis vaihtoon lähteminen ei kiinnosta, kannattaa pistää ajatus vaihtarin majoituksesta korvan taakse. Majoituksen pituudessa on vaihtoehtoja. Ei siis kannata stressata kokonaisuudesta lukuvuodesta, jos ei siihen ole valmis. Vaihtoehtoisesti

voi ottaa vaihtarin yhdeksi lukukaudeksi tai esimerkiksi kesäksi. Kokemuksena se on kuitenkin unohtumaton. Sitä paitsi, jos arjen harmaus alkaa kyllästyttää, on tässä mahdollisuus uuteen seikkailuun.

TEKSTI
HELMI KUUSISTO

KUVITUS
IDA KINNUNEN

Going from family to family

As I'm an exchange student with the Rotary club, I change families during the year. The Rotary wants us to experience different things and maybe not to get attached too much so we should have three hostfamilies with whom we stay for around three months. It has its good and bad sides, you can see different ways of handling things, how people share the same culture and are still really different

sometimes. I think it's a good thing because you meet people but at the same time, it's hard to leave a family with whom you feel comfortable to go to other people's house and start everything over again.

I remember that when I came to my first family, it was a big change for me because there were six kids in the house and I was used to just living with my mom or dad but it was really nice. I had a sister that had been on exchange in Argentina last year, which was great because she knew how it was like to come here for me.

My second family was quieter as they only had one daughter and they were really nice. They took me on a

cruise to Stockholm in January and it was really weird to me because I had never been on one but I really liked the city and the journey to get there itself.

In my third host family, I had two sisters and two brothers. They were all really nice and it was weird to have to stay home right after I got to their house, but we spent time together and it made my time there better. I still had to leave their family earlier than planned because of the coronavirus and it was really hard but I can't wait to come back and visit them and also my other families.

JULIE IAVARONE

Miten menee, Think Green?

Poikkeusolot mullistivat myös Think Green -projektin kevään suunnitelmat. Toukokuussa olisi ollut tapaaminen Sloveniassa, mutta reissu tietysti peruuntui. Halun englannin ja venäjän ope **Sari Nojonen** kertoo, miten korona on vaikuttanut projektiin ja sen edistymiseen.

Mikä on tehtäväsi Think Green -projektissa?

Olen Halikon lukiossa projektin yhteyshenkilö.

Miten korona on vaikuttanut sinun osaasi projektissa?

Olen ollut yhteydessä toisten maiden opettajiin yhdessä Sari Hämälän kanssa, ja olemme suunnitelleet, miten projektia jatketaan tässä muuttuneessa tilanteessa. Pidimme netin välityksellä Zoomissa opettajien etäpalaverin 15.4. ja siellä tehtiin suunnitelma jatkosta.

Miten projektia on jatkettu koronasta huolimatta?

Tälle keväälle suunnitellut aktiviteetit, esimerkiksi ekologinen Kahoot-visa, on tehty englanniksi ja käännetty projektin maiden omille kielille. Toukokuulta ensi marraskuulle siirryneeseen Slovenian tapaamiseen liittyvä Salon matkailutilastojen tutkiminen on siirretty syksyyn.

Halikon lukiossa pidimme Teamsissa 16.4. yhteisen tapaamisen kaikkien projektissa mukana olevien opiskelijoiden ja opettajien kesken. Saimme kuulla mm. hienon esityksen tammikuun Espanjan matkasta ja lopuksi pelasimme edellä mainitun suomen kielelle käännetyn Kahoot-visan. Kunhan pääsemme takaisin kouluun syksyllä, kaikki Halikon lukion opiskelijat pääsevät kuulemaan esityksen Espanjasta sekä testaamaan tietojaan kestävästä turismista.

Millaisia muutoksia suunnitelmiin on jouduttu tekemään?

Projektin aikataulua on jouduttu muuttamaan eli suunniteltu- ja tapaamisia eri maissa on siirretty eteenpäin. Tämän hetken suunnitelman mukaan projektin viimeinen tapaaminen järjestetään Halikossa lokakuussa 2021.

Millaisia terveisiä lähetät halulaisille?

Kiitos kaikille teille, jotka osallistuite projektiin tämän lukuvuoden aikana! Odotan innolla projektin jatkumista täydellä teholla ensi lukuvuonna, joten tule rohkeasti mukaan iloiseen joukkoomme, jos kestävä turismi kiinnostaa. Think Green!

Think Green -opettajat eri maista pitivät huhtikuun puolivälissä Zoom-palaverin projektin jatkosta.

Kestävää matkailua Espanjassa

Think Green -projektin toinen yhteistapaaminen pidettiin tammikuussa Espanjassa. Halusta matkaan lähti kaksi opettajaa ja viisi opiskelijaa. Tapaamisessa perehdyttiin kestävä kehityksen huomioimiseen matkailussa. Tässä matkalaisten terveisiä ja vinkkejä kestävään turismiin.

Kuvassa Halun Espanjan-matkaajat: takana Helga Vuorio ja Sari Hämälä, edessä Eveliina-Nevalainen, Neetta Lankinen, Melina Ojanto, Jenna Koskinen ja Nella Ahdeala.

Matkan kohokohta oli ehdottomasti ihmiset ja uudet tuttavuudet. Meiltä lähti loistava porukka Espanjaan. Emme aluksi kaikki tunteet toisiamme hyvin, mutta matkan aikana hitsauduimme yhteen ja pidämme vieläkin yhteyttä toisiimme. Ystävystyin muidenkin maiden oppilaiden kanssa, esimerkiksi uskon ystävyyden ja yhteydenpidon jatkuvan hostini kanssa vielä pitkään.

Matkaillessa maalaisjärki ja hyvät käytöstavat (esim. ei veden haaskuuta, roskia luontoon jne.) vievät jo pitkälle. Pienilläkin teoilla saadaan suuria muutoksia!

Suosittelisin muillekin opiskelijoille Think Green -projektiin osallistumista, erityisesti jos on kiinnostusta oppia uutta muista kulttuureista, oppia käyttämään kielitaitojaan sekä tapaamaan uusia ihmisiä.

Opin ymmärtämään syvemmin kestävä turismia. Tuntuu, että aiemmin eli tiedostamattomassa Suomekylässä enkä osannut ajatella kestävä turismia yhtä laajasti muiden maiden näkökulmasta.

Miettikää tarkasti matkoillanne tavaroita ja tuliaisia ostellessa, mikä on oikeasti tarpeellista ja mikä ei. Kannattaa ostaa paikallisia tuotteita isojen ketjujen tuotteiden sijasta.

A quick chat with Aurora and Yunus

This past school year our school has had the pleasure of getting to know five exchange students from around the world. We had three of them with us for almost the whole year and two of them during the spring semester. Here is a little interview of our spring students, **Aurora Dal Castello**, who stayed till the end of the semester, and **Yunus Baris**, who spent a month in Halikon lukio.

Aurora Dal Castello, 17, Italy

Tell us about your family in Italy and here in Finland?

Back in Italy I have my mom Giovanella and an older sister Veronica. Here my family consists of the mom, dad and two siblings who live with us and one in Turku. We also have two dogs here!

Why did you want to come to Finland?

I wanted to go somewhere different ! My two options were Finland and Africa, but I ended up choosing Finland.

What are your favourite school subjects in Finland and in Italy?

Here I find every subject quite interesting, but I like especially art, music, p.e and English! In Italy I really like Spanish and Italian classes.

Do you have any hobbies?

Yes! I sing, dance and do art in Italy. Here I've still been singing and doing art.

What have you liked here in Finland?

Lapland! The sky there was hypnotising and beautiful! Also riisipiirakka is really good.

Did you experience any cultural shocks when you first got here?

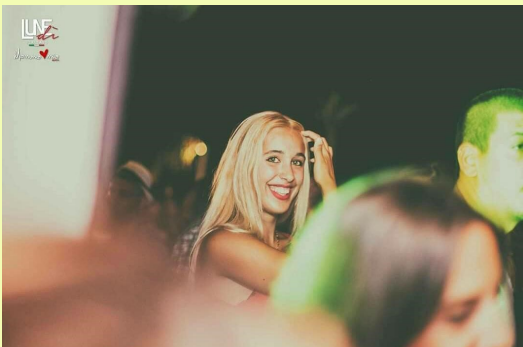
Yes, the whole culture is so different from my own! The most shocking difference was the way people are more closed-off than in Italy.

Have you learned any Finnish? Is it hard to understand and/or learn?

Yes, it is quite difficult, but I can understand some phrases. I've been studying Finnish independently and I can have everyday conversations in Finnish.

Have you noticed any Finnish habit sticking to you?

No, not really, because my Italian culture is so strong. But I have started doing the "Mmhm" sounds more. Finnish people do that really often!

Yunus Baris, 18, Turkey

Tell us about your family in Turkey and here in Finland?

Back home I have my parents and six older siblings. Here I have mom, dad and three siblings, but they're not living at home anymore.

Why did you want to come to Finland?

Because of the nature! I love nature and Finland's nature is really beautiful, so I wanted to see it with my own two eyes.

What are your favourite school subjects in Finland and in Turkey?

In Turkey I really like biology and in here I've really liked art classes! The classes feel very free and I like the teacher.

Do you have any hobbies?

Yes, I really like photography! In Finland I have been taking a lot of nature pictures. I also like to read novels.

What have you liked here in Finland?

Well, like I have said, the nature is something I have liked here a lot. I have also really liked the people here! Everyone is so kind.

Did you experience any cultural shocks when you first got here?

Maybe with the personal space I did, but otherwise I wouldn't say so.

Have you learned any Finnish? Is it hard to understand and/or learn?

Yeah, I can understand Finnish pretty well! It is a little hard to learn though.

Have you noticed any Finnish habit sticking to you?

No, I don't think so. But I have grown very fond of Finnish saunas and salmiakki!

"Hei hei, Halu!"

Tämä kevät on ollut täynnä mullistuksia ja kompromisseja kaikille, eikä vähiten vaihto-opiskelijoillemme. Kaikki paitsi yksi heistä, Aurora, joutuivat palaamaan koteihinsa pandemian takia. Lähdöt olivat pikaisia ja tuntuivat kovin kaoottisilta, eikä jäähyväisille ollut aikaa. Tässä siis uusien ystäviemme jäähyväiskirjeitä halulaisille.

Heippa!

How is it possible that it already ended, something that seems to have started yesterday? I don't know.

Time flies and I have truly understood it living here, underappreciating this opportunity. I would have loved to have gotten to pass more time at school, knowing more people and knowing them better, hanging out with my new friends, but sadly, it isn't possible. Every memory has been placed in my mind, in a place in which they will live forever. One of my best memories took place in the Wanhat after party. I had the most amazing and priceless chance of meeting more people. Also, because Finns aren't shy as long as they have had a few drinks.

Now, during this quarantine, I'm having more time to think about things that I should have done at school, things that I would have loved to say to someone, but I didn't because of insecurities. I hope I'll be able to fulfil them at least at the end of my exchange.

I'd love to thank all my teachers, that have always been really kind, smiling and available. The principal that allowed me to continue my stu-

dies in Halikon Lukio even without an organization. All the students of our lukio, that have always been kind to me, but mainly I'd like to thank some specific guys that are really important for me.

The first is Otto, my brother. He's a funny and intelligent guy, that was always there for me. Also, when I got lost (several times) he always came to rescue me.

Annette and Dilara, they are two cheerful and sparkling girls, and two great dancers with who I loved dancing. **Elsa**, she was my first and real female friend. Unfortunately, she left for Germany, but she's always in my heart.

And finally, Karoliina and Janette. They are two nice girls, that have always been particularly kind to me.

To conclude I'd like to say KIITOS KAIKILLE! I hope we will meet each other one day again!

P.S. If someone, in the future, will come to Milan, send me a message! We could hang out together. Heippa!

LOVE, AURORA

Hello everyone!

I'm Yunus. Before coming and seeing you all I was a bit nervous about my new school and new surroundings. After having a chance to get know to each other with some of you, I really enjoyed my time in Halikon lukio. Even if I was there for only 3 weeks, I really liked you all.

It's sad I had to leave too early because of the pandemic. I would've liked to get to know all of you and spend more time together.

Thanks for being kind to me and talking to me. See you all and thanks for everything!

YUNUS BARIS

Hei kaikki!

Even though I had to leave earlier than planned or expected I still enjoyed the time I got to spend here in Halikko a lot. It wasn't Finland's beautiful nature that made my exchange unforgettable (although it's still pretty amazing), it was the people I got to meet. People who helped me if I didn't understand something and made me feel included, who made me laugh, listened to what I had to say, who showed me around the school and the neighbourhood, who became friends. Thank you all for making my year (or eight months, or whatever) amazing.

Kiitoksia!

ELSA BERNHART, FROM GERMANY

Mooui!

I want to start by thanking you for welcoming me into your school. It's hard being the new kid in a new school in general, but when it's not in your own country and you don't know the

language it's even worse. But you all made it way easier than I thought it would be.

I'm so grateful I had the opportunity of spending time with you. My time in Finland was cut short because of the situation but I'm happy that out of all the schools I could have been in I was in HaLu.

I'm so thankful to the teachers for helping me whenever I needed and for being so nice. Thanks to all the people that took the time to get to know me a little better. And above all, thank you to all my friends, I hope we'll keep in touch for a long time. I really miss you all so much. I

know I didn't have the opportunity to talk to most people but I'm happy I've met you.

I want you to know that you'll always have a Mexican friend. And if by any chance you are in Mexico, let me know. Your school is awesome and even though it sounds cheesy, it has a special place in my heart. It was a completely new experience and I wouldn't change it for anything.

I can't wait to visit sometime soon. But until then, THANK YOU HALU for the best 7 months I could have asked for.

Greetings from Mexico!
Les quiero mucho!!

LOVE, VALENTINA BRICEÑO
(IG: @valebriceno_)

Thanks, Halu!

This year went by so fast and ended in such a weird way. I grew up and learned a lot, not only about Finland, but also about myself.

I may not have been the most interested in school, I may not have done everything I wanted, and I may not have gotten to know people as much I would've liked to, because I was scared. Regardless, I don't have any regrets and I think that's what matters the most. I met great people and although I may not be really outgoing, I'm grateful for the friends I made.

I also want to thank the teachers who helped us and talked to us in English, even if they didn't have to.

Thank you all, I hope to see you again!

WITH LOVE, JULIE IAVARONE

Äkkilähtö Sardiniasta koti-Suomeen

Myös Halun **Ada Saarikon** vaihtovuosi Sardiassa sai yllätyslopun koronan takia. Adan suunnitelmissa onkin paluu tervehtimään vaihtariperhettä ja ystäviä Italiassa.

Jouduin keskeyttämään vaihtovuoteni Italiassa koronaviiruksen takia, vaikka tilanne Sardiassa ei ollutkaan kovin paha. Tosin Italian valtion antamien rajoitusten sekä yleisen epävarmuuden takia vaihtojärjestöni totesi, että Italia ei ole enää turvallinen maa vaihto-oppilaille.

Sardinia ei ollut mennyt "lukkoon" ennen koko valtion kattavaa karanteenimääräystä. Koulunkäyntini loppui maaliskuun alussa, ja noin viikko tämän jälkeen koko maa meni karanteeniin. Pohjois-Italiassa toimia oli tehty jo helmikuussa, ja ystäväni erityisesti Lombardian alueella eivät enää saaneet liikkua ulkona, koska riski sairastumiseen olisi liian suuri.

Korona ei näkynyt ennen karanteenia Sardiassa melkein ollenkaan, koska sairastuneita ei ollut paljoa ja ihmiset liikkuvat normaalisti. Totta kai pientä varovaisuutta ihmisten välillä näkyi, mutta ravintolat ja kaupat pysyivät auki.

Koronauutisointia alettiin Italiassa seurata huolella vasta karanteenimääräysten jälkeen. Ensimmäinen uutisointi ei tuntunut milteään, mutta kun omassa kaupungissani koronataapausten määrä alkoi nousta ja kuulin päivittäin ambulanssit sekä kuolleiden määrä oli satoja päivässä, koin enimmäkseen hämmennystä, miksei melkein mitään rajoituksia tehty ennen kuin tilanne oli jo paha. Vaikka Italiassa asuikin 60,3 miljoonaa ihmistä ja niin suuren väkimäärän hallitseminen ja koteihin lukitseminen on erityisen haastavaa, olisi ei tarpeelliset menot pitänyt perua ja vain välttämättömät kaupat pitää auki, kun alettiin huomata, kuinka rajusti tapausten määrät nousivat.

Ehdin olla karanteenissa jo tovin, kunnes sain yksi yö sähköpostia, ettei järjestöni tai mitkään vakuutusni ole enää minusta vastuussa, ja tämän vuoksi suositeltiin vahvasti kotiin paluuta. Pakko siis ei ollut vielä lähteä pois, mutta aloin jo vahvasti kääntymään kotiinpaluun kannalle, koska tiesin viimeisen lennon Italiasta Suomeen lähtevän muutaman päivän päästä. Lopulta sain viestin, jossa kerrottiin, että kaikkien vaihto-oppilaiden on pakko lähteä.

” Alkoi kisa kelloa ja oman kotimaan rajoituksia vastaan ”

Lentoja peruttiin koko ajan lisää ja lisää, ja kaikilla alkoi kisa kelloa ja oman kotimaan rajoituksia vastaan. Myös Italian sisäisiä lentoja peruttiin, ja omaksi ongelmakseni ei muodostunutkaan Suomeen pääsy vaan Italian sisällä Sardiasta mantereelle lentäminen. En saanut järjestöltäni apua, vaan hoidin kai-

ken itse, eikä lentokentälläkään ollut erityisiä turvatoimia, sillä minulta ei kertaakaan kysytty, koenko oloani jotenkin kipeäksi, eikä ruumiinlämpöäniäkään mitattu.

En ollut missään vaiheessa surullinen siitä, että minun piti lähteä Italiasta, vaan enemmänkin jään kaipaamaan ihmisiä siellä. Kun tiedän, mikä tilanne Italiassa on tällä hetkellä, koen olevani enemmän turvassa Suomessa. Italia on 4 tunnin lentomatkan päässä ja varmasti pääsen sinne "hyvästelemään" vanhat perheeni ja ystäväni, kunhan tilanne maailmalla taas rauhoittuu.

Halun henkilöstö 2019 – 2020

Rehtori

LEINO ARI historia ja yhteiskuntaoppi

Opettajat

HELIN MARIA	ruotsi ja saksa, opiskelijakunnan ohjaaja	NURMI EERO	matematiikka, fysiikka ja tietotekniikka
HÄMÄLÄ SARI	englanti ja ranska	PITKÄNEN SANNA	biologia, maantiede ja terveystieto
HÄYRINEN PEKKA	historia ja yhteiskuntaoppi	ROSENQVIST TEIJA	opinto-ohjaus
JÄRVENPÄÄ JOUKO	tietotekniikka	SANTALA MARJA	uskonto, psykologia ja filosofia
KUUSELA SUSANNA	äidinkieli ja kirjallisuus	TANNINEN JOUKO	fysiikka ja kemia
LASSILA SATU-MARJA	liikunta	TAURIAINEN MARIKA	äidinkieli ja kirjallisuus, vararehtori
LEINO IKU	liikunta	TINELL PÄIVI	musiikki
NIITTONEN RIIKKA	kuvataide	TORNBERG ESA	pitkä matematiikka ja kemia
NOJONEN SARI	englanti ja venäjä	VUORIO HELGA	ruotsi ja saksa
		VUORIO JARI	erityisopetus, lukitestausta

Muu henkilökunta

NYLANDER PIA	koulupsykologi
JOKINEN LEENA	laitoshuoltaja
MIIA MÄENPÄÄ	laitoshuoltaja
LAUKKANEN KRISTIINA	kouluterveydenhoitaja
SAARIKIVI LAURA	psykiatrinen hoitaja
SALONIUS ELINA	kuraattori
VERHOLA SOILE	kurssisihteeri

Tutorit

19 AHDEALA NELLA
HEIKKILÄ SALLA
JALO ANNI
KOSKINEN JENNA
TIAINEN TOMMI
VAINIO VENLA

18 HEINÄ ARTTU
LEHTINEN ELIAS
LINDEGREN ELLA
NIINI PIHLA
SOININEN MERI

Luottamusopiskelijat

19 A AHDEALA NELLA, AHONEN JANI
B OINONEN JANETTE, KUUSISTO HELMI
C VAINIO VENLA, SALMINEN JUHO-PEKKA

18 A HEINÄ ARTTU, KORPELA ARVI
B OJANTO MELINA, LANKINEN NEETTA
C VIRTANEN ADA-LOTTA, PIRINEN TOMI

17 A ILTANEN SANTERI, AALTONEN TIIA
B MÄKELÄ KONSTA, RANTANEN EMIL
C SUUTARI VILLE, PEKKANEN MILENA

Hallitus

AHDEALA NELLA
ALM TEEMU
KOSKINEN JENNA
LANKINEN NEETTA
MÄENPÄÄ VILMA
PIRINEN TOMI
SALMINEN JUHO-PEKKA
SIRKIÄ IISA

Lukuvuosi 2020 – 2021

Työ- ja loma-ajat

SYKSY

 ti 11.8. - ti 22.12.2020
 ylioppilasjuhla la 29.8.
 syysloma vko 42 (12.-16.10.)

KEVÄT

 ma 11.1. - la 5.6.2021
 talviloma vko 8 (22.-26.2)
 pääsiäinen 2.-5.4.
 vapunaatto pe 30.4.
 helatorstai to 13.5.

Jaksot ja päättöviikot

JAKSO	KESTO	PÄIVÄMÄÄRÄT	PÄÄTTÖVIIKKO	KURSSIARVOSANAT	UUSINTAKUULUSTELU
I	37pv	11.8.–29.9.2020	21.9.–29.9.2020	pe 9.10.2020	pe 23.10.2020
II	37pv	30.9.–26.11.2020	18.11.–26.11.2020	ma 14.12.2020	pe 18.12.2020
III	39pv	27.11.2020–8.2.2021	29.1.–8.2.2021	to 18.2.2021	pe 5.3.2021
IV	38pv	9.2.–12.4.2021	31.3.–12.4.2021	ti 20.4.2021	pe 23.4.2021
V	38pv	13.4.–5.6.2020	26.5.–3.6.2020	pe 4.6.2021	ti 8.6.2021

Tuntikaavio ja oppitunnit

KELLO	MAANANTAI	TIISTAI	KESKIVIIKKO	TORSTAI	PERJANTAI	KELLO
8.05 – 9.20	1	5	7	6	7	8.05 – 9.20
9.30 – 10.45	2	6	3	1	4	9.30 – 10.45
10.50 – 11.20	3	1	4	2	5	10.50 – 11.20
11.20 – 12.05	<i>R u o k a i l u</i>					11.20 – 12.05
12.05 – 12.50	3	1	4	2	5	12.05 – 12.50
13.00 – 14.15	4	2	5	3	6	13.00 – 14.15
14.25 – 15.40 – 15.55	7	8	9	10	11	14.25 – 15.40 – 15.55

Riveillä 1–7 oppituntien pituus on **75 min**, riveillä 8–11 **90 min** (mm. liikunta, Halu-kuoro, Halulehti, tietojenkäsittelytiede).

Kelan tuet

Jos koulumatkasi yhdensuuntainen pituus on **yli 10 kilometriä** ja kustannukset **yli 54 € kuukaudessa**, voit saada **koulumatkatukea**. Tuen omavastuuosuus on **43 € kuukaudessa**. Kursis sihteeri ottaa koulumatkatukihakemuksia vastaan taas elokuussa. Lomakkeen löydät kansliasta tai Kelan nettisivuilta. **Oppimateriaalilisän** hakemisesta lisätietoja Kelan nettisivuilta.

Koulu alkaa tiistaina 11.8.!

Ykköset kokoontuvat Armfeltin koulun auditoriossa klo 8.30.

Kakkoset ja abit aloittavat klo 9.00 omissa ROT-luokissa.

Lisätietoa ja ensi lukuvuoden oppikirjaluetelo koulun nettisivuilta

<https://peda.net/salo/koulut/halikon-lukio>

Millainen kesänviettäjä olet?

1. Missä vietät mieluiten kesälomaa?

- A) Ulkomailla
- B) Mökillä
- C) Telттаilemassa
- D) Kotona

2. Mitä kesäherkkua syöt mieluiten?

- A) Jäätelöä
- B) Mansikoita
- C) Grillattuja vaahtokarkkeja
- D) Lettuja

3. Miten vietät juhannusta?

- A) Bileissä
- B) Perinteisesti: kokko, saunomista ja hyvää ruoka
- C) Roadtripillä
- D) Juhannus on tylsä - olen kotona

4. Mikä on kesäasusi?

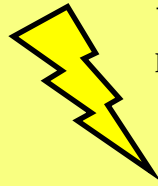
- A) Panostusvaatteet
- B) Bikinit / uimahousut
- C) T-paita ja shortsit
- D) Huppari ja lökärit

5. Mikä näistä on paras kesäbiisi?

- A) Maradona (Kesä '86)
— Teflon Brothers
- B) Kesärenkaat — Robin
- C) Mahtava peräsin ja pulleat purjeet
— Pasi ja Anssi
- D) Bruises — Lewis Capaldi

6. Missä kesätyössä viihdyisit parhaiten?

- A) Jäätelökioskilla
- B) Marjanpöiminnassa
- C) Ruokakaupassa
- D) En käy kesätyössä

7. Kuka näistä olisi kesäheilasi?

- A) Isac Elliot
- B) Anna Abreu
- C) Mikael Gabriel
- D) Niko Saarinen

8. Mikä on lempijäätelösi?

- A) Suklaa
- B) Pehmis
- C) Vanilja
- D) En syö jäätelöä

9. Kenen kanssa vietät mieluiten lomaa?

- A) Kavereiden
- B) Perheen
- C) Tuntemattomien
- D) Yksin

10. Mitä ostat kesätorilta?

- A) Herneitä
- B) Marjoja
- C) Perunoita
- D) En mitään

Eniten A-vastauksia: Olet bilehirmu—vietät kesän useissa bileissä, olet kova bilettämään ja tykkäät tehdä paljon kaikkea; **Eniten B-vastauksia:** Olet perinteinen kesäviettäjä — tykkäät viettää aikaa paljon perheesi kanssa ja mökki on sinulle tärkeä osa kesää. **Eniten C-vastauksia:** Olet hieman erottuva kesänviettäjä, mutta myös perinteiset kesäjutut ovat sinulle tärkeitä. Mikään ei estä sinua tekemästä mitä haluat! **Eniten D-vastauksia:** Olet tylsä kesänviettäjä — et ole oikeastaan yhtään kesäihminen eikä sinua kiinnosta tehdä mitään, joten vietät aikaasi eniten kotona.

Sano mitä sanot, tää ei oo niin vakavaa

Meille kaikille on joskus käynyt se, että vahingossa sitä sanoo jotain ajattelematta. Nolostus voi olla sillä hetkellä suuri, mutta älä huoli - kyllä se jo naurattaa vähän ajan päästä. Siksi meiltä löytyykin Halulehdestä tämä osio.

"Let's suppose I committed a murder. I'm not going to, but let's suppose..." ~ Santala, FI1

"Sen (koronaviruksen) piti olla vain kiinalainen vitsaus!" ~ Häyrinen, YH1

Heidi Kaunela: "Banaani on marja."
Janette Oinonen: "Santala on Marja."

"Sillon, ku mä osasin käyttää vielä älytaulua – enää en osaa, ku äly on laskenu..." ~ Santala, FI1

"Joskus näkee pikkupoikia ojan pohjilla tallaamassa sammakoita tai tekemässä muuta kehittävää harrastusta." ~ Tanninen, KE1

Puhutaan Halulehdessä vanhojentansseista ja parin hankinnasta
Tauriainen: "Eroja ehtii tulla!"

"Tää on vähä huijaamista, mut huijaaminen on sallittua." ~ Nurmi, MAB2

Tauriainen, Halulehdessä: "Mäki olin tossa rannalla pari viikkoo sitte."
Todellisuus: Tauriainen on leikkiny Teamsin taustoilla.

"(Videolla oleva vauva) Näyttää ihan patongilta." ~ Jesperi Hurula, PS2

"Elävät onnellisesti elämänsä loppuun asti. Yeah, you wish!" ~ Kuusela, ÄI3

"Rehtori on varmaan kaapannut Teron!"
~ Rosenqvist, työelämäpäivän infossa

"Viimeisiä viedään ennen ansaittua tipujuhlaa." ~ Vuorio, RUB3

Tauriainen, ÄI13: "Mitäs Janette nauraa siellä?"
Janette Oinonen: "Mä näin hauskan vitsin – peilikuvan nimittäin."

"Tiedättekö mitä on Hunkstanssijat? Sellaisia raamikkaita miehiä, jotka keikuttelevat itseään lavalla." ~ Pitkänen, TE1

Tornberg matikan yo-kokeesta, MAA8-kurssilla: "Melkeen lupasin, et jos kaikki pääsee läpi, nii syön mejän isän vanhan karvalakin. Onneks en luvannu, ku sitte se ois pitänykki syödä."

"Oho, ei se 5 + 3 ookkaa 6."
~ Nurmi, MAB5

"Mä oon varmaa lähetelly nii eläville kun kuolleilleki viestejä." ~ Kuusela, ÄI2

"Viikonloppuna ei mennä baariin, että metsäretki yksin." ~ Tauriainen

"Aa, se (synnytys) on siis pulmapeli." ~ Jesperi Hurula, PS2

"Te (kolme oppilasta) meette sinne (Teams-ryhmään) sitten kolmenkimppaan." ~ Nojonen, ENA3

Vuorion poika ohimennen RUB3-tunnilla: "Mitä on 6 + 6?"
Vuorio: "Ai 6 + 6? Ei se noin paljoo oo. Kaheksantoista."
Poika: "Kakstoista."
Vuorio: "Oho."

"Mä spoilaan vähän tai en spoilaa tai siis spoilas in jo, kun mä kerroin sen lopun." ~ Santala, FI1

"Se numerosarja onkin sellainen kuin 1234 xx, vähä niinku mun salasana kaikessa..." ~ Nurmi, MAB2-kokeessa

"Sitten minä hiljenen. Hoo, mikä mahtava juttu! Minä hiljenen!" ~ Kuusela, ÄI2

Kuin kaksi marjaa

FRANCIS DUPONT
sarjasta *Riverdale*

PECCA HÄYRINEN
lehtori

"Päärynän koostumus on oksettava. Se on vähä niinku omena, joka on jääny auton alle." ~ Emma Lehti, TE1

Tornberg, MAA5: *Laskee taululle jotain tosi hankalaa laskua ja saa ilmeisesti jonkinlaiset kiksit tästä*
Tornberg: ”Voi pojat, ku tästä tulee kiva luku vastaukseksi!”

”Plus mä oon heitelty kanoja navetan katolta.” ~ Tanninen, KE1

Pitkänen alkaa yskimään BI2-kurssin tunnilla: ”Nyt meni korona väärään kurkkuun.”

”Tää (etäopiskelu) on kyllä välillä sellasta, että voi luoja ota minut jo pois täältä.” ~ Tauriainen

”Ei mitään draamaa, mut mulle voi lähettää vihapostia.” ~ Santala, PS2

Helin osoittamassa innokkuuttaan Teamsin chatissa, RUB3 -kurssin tunnilla: ”GGUH”

”Te ootte nii hyviä... No ette oikeesti.” ~ Nurmen ihastuttava kannustuspuhe MAB5-kurssin alussa

”Nää (ruotsin) kaaviot näyttää aina nii kauheen matemaatisilta mulle, et mun tekee jopa vähän paha. Siks me mennään ryminällä ohi.” ~ Vuorio, RUB3

”Ne on tärkeitä kehitysmaillekin nämä tautologiat, jos tälleen humoristisesti nyt heittäisin.” ~ Tornberg, MAA11

”Mä en osaa piirtää Colosseumia, nii piirretään yksinkertaisesti omena.” ~ Santala, FI1

”Mä voin olla valeopettaja! Mä voin olla se perunamyymä Singaporesta!” ~ Santala, FI1

”Tästä (BI2 -kurssin projektista) ei kannata itselleen mitään mahahaavaa kehittää, tämä ei ole mikään Nobelin palkinnon arvoinen työ.” ~ Pitkänen, BI2

”Mitäs sananmuunnoksia tai munansaannoksia te tiedätte?” ~ Tauriainen, ÄI2

Jesper Hurula, FI1: ”Luojan kiitos on perjantai!”
Venni Korttesmaa: ”Tiistai.”
Jesper: ”Venni, voisitsä olla vähä positiivisempi? Sä pilaat mun perjantaifiliksän.”
Venni: ”Tiistai.”

”Mulla meni kaikki keskittyminen siihen, ku mä katoin et mun ponnari lyhenee.” ~ Kuusela, ÄI3

Vallankaappaus hallussa vai Halussa?

Tänä lukuvuonna Halikon lukiossa on kiertänyt mystisen paljon kommentteja Venäjään, Neuvostoliittoon tai kommunismiin liittyen. Alla havaintomateriaalia.

”Kaikki kissat on kommunisteja.”
~ Kasperi Paassilta, FI1

”Ne on vähän sellaisia karvahattumalleja...”
~ Pitkänen, TE1

”Santala on venäläinen vakooja.”
~ Kasperi Paassilta, ROT

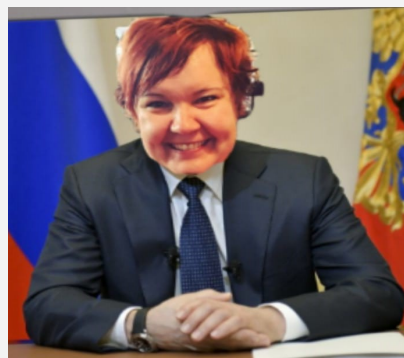
”Kissa is a cat, Stalin is Stalin...” ~ Santala, FI1

Santala, FI1: ”Kaikilla kissoilla on viikset. Stalinilla oli viikset. Johtopäätös: Stalin on kissa.”
Opiskelija luokasta: ”Onks Tanninenki kissa, ku sillä on viikset?”

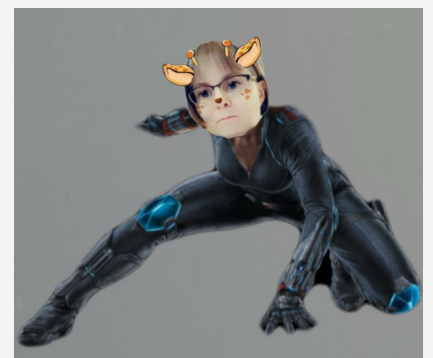
Mistä tämä johtuu? Onko tässä jokin (Laika) koira haudattuna? Miten sitten meidän lukiomme opettajat liittyvät tähän mahdolliseen salajuoneen? Teorioita löytyy alhaalta.

Vai että Tanninen on sitten Stalin. Noh, Stalinia kuvailtiin vahvana, huolehtivaisena isähahmona, että se ainakin pätee Tanniseen.

Sattumaako, että Tinellin lyhenne on PTIN? Onko tämä osa salajuonta, jossa Tinell syrjäyttää Putinin ja nousee Venäjän hallitsijaksi.

Jos Santala on kerran venäläinen vakooja, ei ole muuta mahdollisuuttakaan kuin, että hän olisi ihka oikea ja elävä Black Widow.

Tervetuloa ylioppilasjuhlaan!

Halikon lukion ylioppilasjuhla kevään 2020
ylioppilaille pidetään **lauantaina 29.8.2020**
klo 10.00 Halikon liikuntahallissa. Tervetuloa!